SKAUTU AIDAS

NR. 9

SKAUTŲ AIDAS

Lietuvių skautų ir skaučių laikraštis — Oficialus Lietuvių Skautų Sąjungos organas

Leidžia LSS Tarybos Pirmija — Leidimą tvarko LSB Vadija

Vyr. redaktorius v.s. Č. Senkevičius
Seserijos redaktorė s. O. Gailiūnaitė
Brolijos redaktorius jūrų s. Br. Stundžia
Meninė talka s. v. v. sl. V. Girniaus
Administratorius s. L. Eimantas
Ekspeditorius s. v. v. sl. J. Karasiejus

REDAKCIJOS ADRESAS: Č. Senkevičius, 40 BURROWS AVE., ISLINGTON, ONT., CANADA, Tel. BE. 3-7321.
ADMINISTRACIJOS ADRESAS: L. Eimantas, 91 KING EDWARD AVE., LONDON, ONT., CANADA.
Prenumerata metams 3,00 Kanados doleriai, pusei metų $1.50. Smulkūs skelbimėliai iki 20 žodžių $1.00. Spausdina TIME PRESS, 186 A Wallace Ave., Toronto 4, Ont., Canada. Tel. LE. 2-2259.
Lithuanian Boy- and Girl Scout periodical. Editor Č. Senkevičius, 40 Burrows Ave., Islington, Ont., Canada.

1961 MT. RUGSĖJO MĖN. ..... NR. 9

ATSIŲSTA PAMINĖTI:

* J. Narūnės - "JAUNIEJI DAIGELIAI" - trijų dalių eilėraščių rinkinys vaikams. I - II dalis - mažiesiems, trečioji - mokyklinio amžiaus vaikams. Tai puikūs, skambūs eilėraščiai. Knyga gausiai iliustruota vaikų fotografijomis ir mūsų dailininkų paveikslais. Tai jau antroji papildyta ir pataisyta laida.

* Brn. Žukauskas - "PIRMOJO PASAULINIO KARO TREMTY" - atsiminimai, daugiausia liečią lietuviško jaunimo - ateitininkų veiklą, be to, gražiai aprašytas Lietuvių seimas Petrapilyje 1917 metais. 136 psl. Kaina $1.50.

* LIETUVIŲ DIENOS, 1961 mt. rugsėjo mėn., 24 psl. ir viršeliai. Yra nuotraukų iš ASS ir FSS sąskrydžių.

* Lietuvių Skautų Sąjungos Katalikų Dvasios Vadovų BIULETENIS, Nr. 2 ir Nr. 3, 16 psl. Turiny - s. kun. V. Cukuro Religinės Programos aiškinimas, v.s. kun. St. Ylos - Religinis jaunesniųjų ugdymas, Sugestijos stovyklų religinei programai, Skautų-čių maldos, Religinės sueigos, v.s. kun. St. Ylos Aš Jūsų Brolis (Kazimierinio laužo vaizdelis), Kronika ir kt.

* GIMTOJI KALBA, Nr. 2 (12), 1961 mt. bendrinės kalbos laikraštis, 16 psl. ir viršeliai.

* BUDĖKIME, LSS Anglijos Rajono leidinys. Tai dešimtmečio sukaktuvinis 24 psl. laikraštis, Nr. 34, papuoštas pieštomis iliustracijomis. Prisiminimų straipsneliais jame rašo visi šio laikraščio darbuotojai.

* MAGYAR CSERKESZ, vengrų skautų laikraštis, liepa-rugpiūtis, 1961 mt., 16 psl. ir viršeliai.

LSB DŽIAMBORĖS FONDĄ PARĖMĖ AUKOMIS:

Toronto, Ont.

1.	Andr. Borkertas	$ 1.00
2.	K. Žebrauskas	1.00
3.	V. Jokūbaitis	1.00
4.	J. Šulcas	2.00
5.	K. Ališauskienė	2.00
6.	V. Bendorius	2.00
7.	R. Maciulevičienė (Sibiro tremtinė)	2.00
8.	K. Motušis	2.00
9.	P. Morkūnas	2.00
10.	A. Daukša	1.00
11.	L. Gaižutis	.25
12.	S. Dabkus	1.00
13.	O. Indrelienė	1.00
14.	E. Stepaitienė	2.00
15.	M. Regan - Rethy	.30
16.	A. Giniotis	.50
17.	P. Gečas	.50
18.	K. Gečas	.50
19.	K. Maciulevičius	1.00
20.	Petravičius	.50
21.	J. Tumosa	2.00
22.	St. Juozapavičius	2.00

Buffalo

1.	Clement Sakas	1.00

Hamilton

1.	A. Juozapavičius	1.00
	VISO	$ 30.55

Visiems aukotojams Džiamborės Fondo vardu tariu nuoširdžiausią ačiū.

Mano didelė pagarba ir padėka priklauso poniai R. Maciulevičienei, neseniai atvykusiai į Kanadą iš Sibiro tremties. Ten daug vargo ir kančių mačiusi žino, kad kovą dėl brangios Tėvynės laisvės reikia vesti. Tam tikslui paskyrė DF auką, kad mūsų skautai galėtų skelbti pasaulio jaunimui brangios tėvynės kančias ir vesti kovą dėl jos laisvės. Tikiuosi, kad mūsų skautai-skautės ir kiti lietuviai paseks ponios R. Maciulevičienės pavyzdžiu ir savo aukomis parems Džiamborės Fondą.

V. Gudelis
LSB Džiamborės Fondo
Įgaliotinis Kanadai

Pašnekesys sesėms Detroito sesių stovykloje.

LIETUVYBĖ IR SKAUTYBĖ

Lietuvybės išlaikymo problemos Nepriklausomoje Lietuvoje, be abejo, nebuvo. Kad jos ten nebuvo, aiškinti visai nereikia. Išeivijoje yra jau visai kas kita. Čia nedidelė grupė žmonių, palikusių savąjį kraštą, stengiasi išsilaikyti didžiulėje, svetimoje žmonių masėje savo kalbą, religiją, papročiais, tautos kultūra, charakteriu, savąja spauda. Šeima, lietuviškos mokyklos, bažnyčios, savoji bendruomenė ir savos organizacijos — tai pagrindiniai švyturiai, rodą savuosius lietuviškus kelius. Iš visų šių, vis dėlto, labiausiai veiksminga yra šeima, nors pati mažiausia. Vaikų lietuviškumas, jų tėvų kalbos mokėjimas ar nemokėjimas didžiausia dalimi priklauso nuo tėvų, tai yra, nuo šeimos. Ne paslaptis, kad jau turime šeimų, kuriose vaikai nebekalba lietuviškai. Lyg pabudę iš kažkokio ilgo miego, tėvai susigriebia, siunčia savo nemokšas vaikus į lietuviškas mokyklas, į organizacijas, kad ten kas nors juos bent lietuviškai kalbėti mokytų. Vargas su tokiais būna mokytojams, vargas organizacijų vadovams, nes operacija pavėluota.

Kad lietuviškoji skautybė išeivijoje yra didelis lietuvybės išlaikymo veiksnys, jau visų, besisielojančių tuo klausimu, pripažinta. Tai rodo aiškus lietuviškas organizacijos veidas — savos uniformos, vėliavos, savi ženklai savos lietuviškos programos, savos sueigos, iškylos, sąskrydžiai, stovyklos, sava reprezentacija kitataučių skautų tarpe, sava spauda. Skautauti vaikui Lietuvių Skautų Sąjungoje jau reiškia ruoštis būti geru lietuviu. Vaiko auklėjimas skautišku metodu, jo ruošimas programose patyrimo laipsniams ar specialybėms įsigyti šalia šeimos, bažnyčios ir mokyklos jau būtų pakankamas kursas geru lietuviu išaugti. Taigi, gera skautybė vedė ir ves į lietuviškumą. Stengtis tarnauti Tėvynei reiškia ne vien pasiryžimą, bet ir pareigą, kurios neatlikęs arba ją blogai atlikdamas, gali būti šalinamas iš organizacijos.

Kai kada betgi kyla klaidinančių nuomonių, kad dėl lietuvybės šiais laikais galima daryti nuolaidų skautybės mokymo bei organizacijos drausmės sąskaiton. Kad lietuvybė būtų gelbėjama, galima laikinai pamiršti ir kai kuriuos skautiškus principus, galima daryti nuolaidų. Štai, vienoje ar kitoje stovykloje lietuvybės vardu apeinami kai kurie tvarkos dėsniai. Girdi, tegu jaunimas pabūna drauge (tartum visus metus būtų nesimatę), tegu sau daro, ką nori, nes dabar gi kiti laikai. Tai yra didelė klaida. *Geroje, tikroje lietuviškoje skautybėje jaunimas ir vaikai ras visko, ko jiems, kaip beaugantiems lietuviukams reikia ir ko tėvai pageidauja.* Nuolaidos ir principų laužymas gali privesti prie to, kad nebeturėsime nei lietuvybės, nei skautybės. Vien tik noras išlaikyti lietuvių tėvų vaikus draugėje dar nėra lietuvybės išlaikymas. Mažai prižiūrimose stovyklose susibūręs padraugauti jaunimas mieliau savo draugystės reikalams kalbasi angliškai, mieliau, jei leista, pašoka ne lietuviškus ultra modernius šo-

BROLIJOS VADOVŲ SĄSKRYDIS

(Reportažas iš Čikagos)

Pasidžiaugus lietuviškos dainos grožiu II Dainų Šventėje Čikagoje, su pakilia šventiška nuotaika gražus LSB vadovų būrys liepos mėn. 3 d. susirinko į LSB Vadovų Sąskrydį Čikagoje, Jaunimo Centre.

Draugininkai, vietininkai, tuntininkai, vadijų nariai iš Los Angeles, Toronto, Niagara Falls, New Yorko, Bostono, Worcesterio, Waterburio, Hartfordo, Rochesterio, Detroito, Clevelando ir Čikagos susirinko aptarti vadovo problemų, atgaivinti savas nuotaikas ir pramatytti ateities kelius. Užregistruota 52 vadovai, kurių skaičius vakare dar paaugo. LSB vadovų sąskrydis savo temų skirtingumu buvo padalytas į tris sesijas.

ŽVILGSNIS Į SAVE

Pirmoji sesija "apvalaus stalo principu" įvyko Jaunimo Centro didžiojoje salėje, vadovaujant LSB VS s. Eugenijui Vilkui. Sąskrydis buvo pradėtas LSS Vyriausio Dvasios Vadovo s. kun. V. Cukuro invokacija ir Lietuvos Himnu. Pakvietus sekretoriauti ps. V. Namiką, LSB VS pranešė Brolijos organizaciniais reikalais. Brolijos einamuosius reikalus pristatė VSP j. s. Bronius Juodelis, pabrėždamas vadovo pareigą kilti ir kelti, šviestis ir šviesti, tobulėti ir tobulinti. Pagal paskutinius davinius Brolijoje yra apie 1650 narių, esančių 28 atskirose vietovėse. Buvo paliesti skautiškos spaudos reikalai, ūkio reikalai ir laikinam naudojimui patvirtinti nauji LSB uniformų nuostatai. Brolijos ir Tarptautinio Skautų Biuro santykius nušvietė LSB Tarp. Skyriaus vedėjas ps. T. Remeikis.

Antroji sesija buvo skirta naujų veiklos metodų ieškojimui sėkmingai veiklai draugovėje. Šia tema kalbėjo s. v. v. sl. dr. A. Avižienis, ps. A. Saulaitis, jr. ir ps. Vyt. Černius. Diskusijose dalyvaujant daugumai sąskrydžio dalyvių, sesijos tema buvo labai plačiai išnagrinėta.

Pirmoje sesijoje dalyvavo ir "Voice of Amerika" atstovas dr. K. Jurgėla ir po jos įrašė į juostas sąskrydžio sveikinimą į Lietuvą bei pasikalbėjimą su BVS ir SVS, kurie radio bangomis perduos tėvynėje esantiems pavergtiesiems broliams ir sesėms.

ŽVILGSNIS Į ATEITĮ

Vakare, Seserijos ir Brolijos vadovų-vių bendroje sesijoje, buvo sustota ties klausimais, ko artima ateitis pareikalaus iš vadovo-vadovės; ar esančios aplinkybės nereikalauja naujų kelių, einant prie lietuviškos skautybės idėjų; kaip reikėtų sutvirtinti Sąjungos vadovų instituciją, tuo užtikrinant Sąjungos tolimesnę egzistenciją?

Grupinėse diskusijose į šiuos klausimus pateikė atsakymus seserijos prelegentai: t. n. L. Česnaitė, ps. T. Remeikis, s. V. Stasiškis, s. St. Gudauskienė ir s. V. Vijeikis, meistriškai moderuojant ps. R. Dabšiui.

Greta vadovės pavyzdžio ieškojimo nepriklausomos Lietuvos idealioje skautėje, buvo pasiūlyta eilė radikalių pakeitimų ateities skautavimo būde, labiau prisitaikant prie modernizmo amžiaus ir prie miesčioniško gyvenimo. Buvo net kvestionuojamas Baden-Powell paliktų skautybės metodų tinkamumas šių dienų gyvenimo sąlygoms, siūlant skautavimo praktiką daugiau sumoderninti ir pusę atliekamo praktiką daugiau sumoderninti ir pusę atliekamo

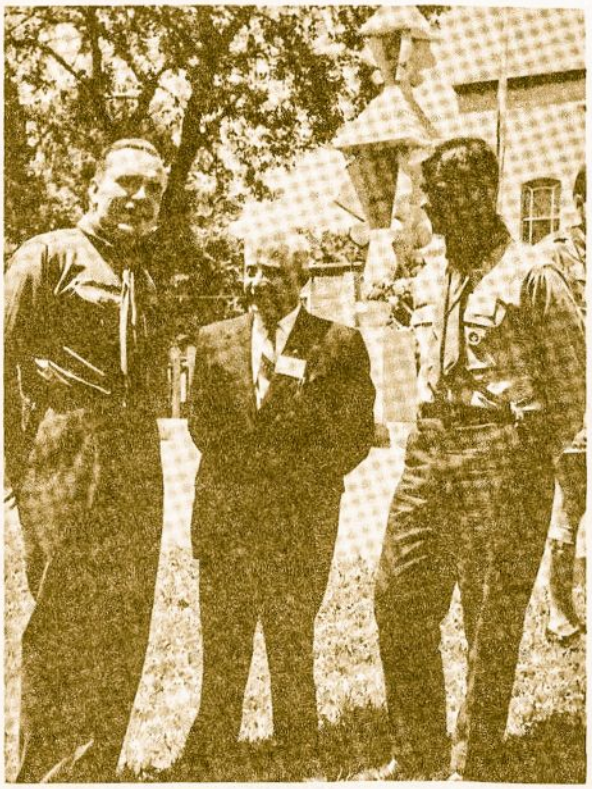

LSB Vyriausias Skautininkas s. E. Vilkas, s. Ig. Serapinas ir ps. Ant. Saulaitis, susitikę LSB vadovų sąskrydyje, Čikagoje.

Nuotr. V. Kizlaičio

---

kius mieliau slankioja už stovyklos ribų, kur vadovų nematyti. Ir jei visa tai dedasi lietuvybės išlaikymo vardu, tenka tik rūpintis ir šiomis problemomis pagyventi.

Džiugu, kad dar ligi šiolei tomis klaidinančiomis nuomonėmis nesiremia mūsų skautiškų stovyklų organizatoriai ir vadovai. Kai kur pasitaiką tų klaidinančių nuomonių veikiami pavieniai atsitikimai tebūna perspėjimu, kad nebudėdami galime visai nejučiomis ir prieš savo norą žiauriai iškreipti savo organizaciją.

Sesutės bendromis jėgomis bando patikrinti savo žinias apie lietuvybę ir skautybę Atlanto Rajono - JAV sąskrydžio metu.
Nuotr. R. Bričkaus

skautavimo gamtoje perkelti į skautavimą mieste. Priešingos krypties teigimai rekomendavo vadovui labiau suprasti Baden-Pawell'io skautybės prasmę, metodus ir dar daugiau stengtis skautauti gamtoje, išlaikant iš Tėvynės atsineštą lietuvišką skautybę.

Diskusijose aktyviai dalyvavo ir daugelis sesijos dalyvių, pabrėždami reikalą mažiau filosofuoti, o daugiau dirbti su skautiškuoju jaunimu, drauginin-kų pareigose. Bendroji sesija buvo užbaigta LSS Pirmijos Pirmininko ps. A. V. Dundzilos kalba, kviečiančia kiekvieną vadovą-vę geriau paanalizuoti sa-ve, savo įsipareigojimus Sąjungai, einamoms parei-goms ir visai lietuvių tautai.

Sąskrydis buvo užbaigtas arbatėle, kurią pravedė s. Vl. Vijeikis. Sąskrydį žodžiu sveikino SVS v. s. O. Zailskienė ir BVS s. E. Vilkas. Raštu sveikino "Skautų Aido" vyr. redaktorius v. s. Č. Senkevičius, administratorius s. L. Eimantas, v. s. A. Matonis ir s. V. Pažiūra.

Išdainavus mūsų skautiškas dainas, sąskrydžio da-lyviai, kurių trečioje sesijoje buvo virš šimtinės, iš-siskirstė po platųjį kontinentą, toliau dirbti Dievui, Tėvynei ir žmonijai. *VSP*

DĖMESIO !

Skautininkas Antanas Banionis, šių metų pradžioje gyvenęs 8336 Logan Str., Detroit, Mich., yra prašomas susisiekti su LSS Tary-bos Pirmija. Rašyti: ps. A. V. DUNDZILA, 2609 W. 69 St., Chicago 29, Ill.

LSS Tarybos Pirmija

MIELI SKAUTAI IR SKAUTĖS!

Praleidote vasaros stovyklavimą, pabuvote gamtoje, pasidžiaugėte gamtos grožiu, įsigyjote daugiau žinių ir energijos. Bet reikia ne-pamiršti, kad Lietuvių Skautų Brolija yra gavusi kvietimą dalyvauti rudenį Australijos skautų tautinėje australų stovykloje. Kvietimas priimtas ir ten bus pasiųstas reprezentacinis vienetas atstovauti mū-sų brangiąją tėvynę Lietuvą ir lietuvių skautiją.

Toje tautinėje stovykloje dalyvaus ne tik australai — šeimininkai, bet ir kitų valstybių skautiškas jaunimas. Ten mūsų skautai galės jaunimą supažindinti su mūsų brangios tėvynės vargais, kančia, komunizmo žiaurumais, apgavystėmis ir jų klasta.

Bet gerai žinote, kad Lietuvių Skautų Brolija nėra pajėgi finansi-niai — verčiasi tik iš nario mokesčio ir aukų. Aukoms rinkti yra įsteigtas Džiamborės Fondas.

Mieli skautai ir skautės, paremkite savo aukomis šį kilnų tikslą. Aukas Kanadoje galite įteikti Džiamborės Fondo įgaliotiniams, o kur jų nėra siųskite: V. Gudelis, L. S. B. Džiamborės Fondo įga-liotinis Kanadai, 243 Highburg Ave., London, Ont.

JAV ir kitų kraštų aukas siųsti: A. Karaliūnas, L. S. B. Džiamborės Fondo iždininkas, 3717 W. 70 Pl., Chicago 29, Ill., U. S. A.

V. Gudelis,
LSB Džiamborės Fondo
Įgaliotinis Kanadai.

Skautybės Įkūrėjas

LORDAS BADEN-POWELLIS

(Tąsa)

5. MEISTRIŠKAI PARENGĘS skautybei praktiškuosius pamatus ir pajudinęs naujojo auklėjimo idėją, B.-P. turėjo duoti jai dar ir teorinį-ideologinį pagrindą. Prieš rašydamas skautų įstatus, jis išstudijavo visos epochos auklėjamąją literatūrą, ypačiai kreipdamas dėmesį į riterių gadynės veikalus. Jis stengėsi apimti ir duoti skautybei visa tai, kas visais laikais kėlė ir kelia žmogų ir kas eina per žmonių kartas ir amžius gyvąja dvasia.

Šių studijų ir ilgametės savo gyvenimo praktikos dėka, pastebėjęs, kad jaunimą ypač pagauna, skatina ir žavi karžygiškumas, riteriškas pasišventimas, nuotykingumas, nepaprastumas, B.-P. tuo ataudė organizacijos ideologinę programą, išdėstydamas ją svarbiausiose savo knygose: "Scouting for Boys", "Aids to Scoutmastership!, "Rovering to Success".

Be to, organizaciją nuolat gaivino straipsniais jo įsteigtuose "The Scout" laikr., "Scouter" mėn. žurnale ir kt.

MŪSŲ VYTIS — skautiškos minties žurnalas, kartu su priedu skautų vadovams BUDŽIU. Leidžia Akademinis Skautų Sąjūdis. Susipažinimui du numeriai siunčiami nemokamai. Rašyti: A. Dundzila, 2609 W. 69 Str., Chicago, 29, Ill. USA.

Skautybei stiprinti B.-P. 1919 m.-įsteigė Gilwell Parke aukštuosius skautų vadams kursus, kuriuos ir mūsų keli vadai yra baigę.

Visose jo skautams parašytose knygose be praktiškų dalykų pilna žmogaus ir tėvynės meilės pavyzdžių. Kad galėtume atlikti heroišką darbą ar uždavinį, tam neužtenka vien pasišventimo, bet reikia ir supratimo ar žinojimo, kaip tai tinkamai atlikti. Jis todėl ir moko jaunuolį būtinų gyvenimui dalykų. Žinodamas, kad niekas neatliko didelių darbų nepradėjęs nuo mažų, B.-P. įveda privalomą kasdieninį gerą darbelį. Juk tik tas, kas pradeda nuo mažų darbelių su kantrybe juos nuolat atlikdamas, tikrai pasiruoš didelio pasiaukojimo darbams.

Viso skautiško veikimo pagrindą sudaro skautiškasis įstatų dekalogas. Nedidelė tai programa, tačiau, kaip praktika rodo, jaunuolio gyvenimui ji pilnai pakankama. B.-P. savo šią įstatų programą pagrindė principu, kad skautai daugiau mokosi iš praktikos, negu iš taisyklių. Dešimt skautų įstatų, tai nėra ko nors draudimas, bet tai sudaro skautybės ideologijos pagrindą, kurį jaunuoliai pasižada praktiškai įgyvendinti. Taigi čia sukaupti svarbiausi dalykai: idėja, meilė, pozityviškumas ir praktiškumas, o tai ir yra geriausieji veikimo akstinai.

Jis ypač pabrėžė pasitikėjimo reikšmę, kas kiekvieną berniuką, kaip ir suaugusį, pakelia ir skatina. Kad berniukas galėtų tinkamai pasiruošti didžiųjų idealų tarnybai, B.-P. viso auklėjimo programos pagrindan įrašė gamtos meilę.

Gerai pažindamas aplinką, nuolat sekdamas stebūklingą gamtos dėsningumą ir grožį, berniukas sugebės visa siela įsijungti tikro gyvenimo harmonijon ir eis į priekį, spindėdamas džiaugsmu, valingumu, būdo tvirtumu ir pastovumu.

Ne tik obalsis, bet ir įstatų programa paremta ne draudimo, bet skatinimo kategorijomis. Visas jaunuolio darbas turi remtis jo įsitikinimu, supratimu ir išgyvenimais, o tai ir yra sėkmingas auklėjimasis.

Dėl to ir visa skautiško sąjūdžio sistema remiasi mažųjų bendruomenių-kelių skautų skilčių darbu, skilčių, kurių priekyje stovi kelių skautų pasitikėjimą turįs jų draugas ir brolis.

Tenka dar pastebėti, kad skautybė neveda jaunuolių viena kuria nors - konfesijos ar kurios nors specialybės - kryptimi. Ji, būdama šeimos, mokyklos, bažnyčios papildu, rūpinasi jaunuolius pažindinti su visu tuo, kas naudinga jų būdui, kas reikalinga jiems, kaip geriems būsimiems piliečiams, tauriems ateities žmonėms.

Kelionės, iškylos, stovyklos duoda progos daug ką nejučia, žaidžiant pastebėti, daug ko praktiško išmokti. Ten jaunuoliai turi progos sveikai praleisti laiką, pajusti save didžiajame gamtos santykyje, keltis su tekančia saule, stebėti jos nusileidimą, draugiškai konferuoti palapinėje lietui lyjant, dirbti ir mankštintis saulės spinduliuose. Juk tai tikriausioji, vispusiškai lavinanti mankšta! Ir B.-P. nepavergė viena kuri sritis, jis nesirengė laimėjimo rekordams, bet naudingam gyvenimui. Savo pavyzdžiu ir patarimu pamokė skautišką jaunimą prasmingai gyventi, kad pateisinti savo buvimą.

B.-P. niekad neprarado pasitikėjimo ateitimi Paskutinius savo gyvenimo metus jis praleido Afrikoje - Kenia, kurią jis taip labai mylėjo. Iš ten jis parašė, kad svarbiausias dalykas bendrai ir pastoviai taikai pasiekti yra visiškas dvasios pakeitimas žmogiškojo bendradarbiavimo prasme. Tai jo paskutinis pranešimas skautams, ir dėl jo teisybės negali būti abejonės. Skautybė gi ėjo tuo keliu ir, reikia pasakyti, ji daug prisidėjo žmoniškojo pasaulio sukūrimui.

Skautybė jau pirmaisiais šio amžiaus metais pasaulio jaunimą surišo tais idealais, kuriais šiandien stengiamasi surišti viso pasaulio žmoniją!

B.-P. mirė 1941 m. sausio 8 d., praėjęs ilgą didelio patyrimo ir pasiaukojimo kelią. Didžioji pasaulio skautų brolija liūdėjo ir liūdės dėl jo mirties, tačiau ji liko su tvirta viltimi, kad tai, ką B.-P. taip ištikimai kūrė, išliks nebodama audrų daugelyje ateities kartų. B.-P. įkvėpta skautybė tampriai idėjine grandim apjuosė visą žemę.

AUSTRALIJOJE MOKSLUS BAIGUSIEJI

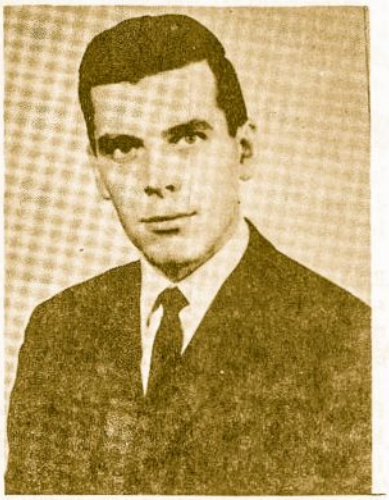

JURGIS MIKOLAJŪNAS gimęs 1935 m. gegužės mėn. 21 dieną Kaune, mokęsis lietuvių, prancūzų ir vokiečių vidurinėse mokyklose Vokietijoje, baigė St. Bedes College Melburne. Kaip gerai baigęs abitūros egzaminus, gavo federalinę stipendiją visam medicinos kursui išeiti. Sekmingai baigė Melburno Universitete medicinos mokslus ir įsigijo medicinos ir chirurgijos bakalauro laipsnius. Jis atliko praktiką St. Vincents Hospital Melburne, vienoje iš moderniausių ligoninių Australijoje. Čia jis mano pasilikti dar porą metų, o po to ketina vykti Anglijon ar Amerikon specializuotis plastinės chirurgijos srity. Priklauso skautų sąjungai nuo 1945 metų ir yra ASS Melburno Skyriaus nariu. Yra ėjęs to skyriaus pirmininko ir Australijos rajono ryšininko su kitomis tautybėmis pareigas.

ARVYDAS KRAUSAS, gimęs 1937 m. Skuode, Žemaitijoje. Baigė šiais metais Melburno Karališkojo Technologijos Instituto kursą, įsigydamas komunikacijos inžinieriaus diplomą. Studijavo elektriką, radio, televiziją ir telefoniją. Sydnėjaus televizijos stotyje atliko vienerių metų praktiką. Skautauti pradėjo 1945 metais Vokietijoje. Jis yra sūnus žinomo skautų veikėjo v. s. A. Krauso, priklausė jūros skautams "Džiugo" tunte ir lietuvių studentų sąjungai. Buvo Melburno skyriaus valdybos nariu. Šiuo metu dirba Sydnėjuje, kur neseniai susižiedavo su studentų sąjungos Sydnėjaus skyraus pirmininke Elvyra Stankevičiūte. Per ateinančias Kalėdas įvyks jų dviejų sutuoktuvės.

---

6. DAUGELIUI ATRODĖ, kad nuolat keliaująs ir visada užimtas, B.-P. neturės laiko vesti ir liks užsispyrusiu viengungiu. Grįždamas iš vienos Vakarų Indijos kelionės, B.-P. susipažino su Miss Olave Soames, kurią 1912 m. vedė, įsigydamas sau ne tik ištikimiausią gyvenimo draugę, bet ir ištikimiausią skautiškojo darbo talkininkę, kuri vėliau tapo viso pasaulio skaučių seserijos vadove ir šefe.

Netik žmona, bet vėliau ir vaikai buvo skautais ir jo kelionių palydovais. Mirdamas B.-P. susilaukė net anūkų, nors vedė būdamas 54 metų.

1919 metais Baden-Powelliai įsigijo Bentley, Hents, rezidenciją, kurią pavadino "Pax Hill" - taikos kalva, ten B.-P. šeima nuolat gyveno.

7. DAUGELIS VYRESNIŲJŲ skautų vadovų B.-P. yra matę ne tik tarptautiniuose sąskrydžiuose, bet ir Palangos stovykloje. Daug kas girdėjo jį kalbant ir gal ne vienam teko ir jam žodį tarti bei delną paspausti.

Tačiau daug kam iš mūsų neteko jo nei matyti, nei girdėti kalbant.

Baden-Powellis buvo liesas, neperžemo ūgio, stiprus, bet žemo balso. Kiekvienam, kas jį matė, krisdavo į akis graži jo galva ir niekad neklystančios akys. Jis buvo su visais malonus ir labai paprastas.

Praleidęs beveik visą savo gyvenimą kelionėse, jis mėgo pasivaikščiojimą, dažnai tai atlikdavo su savo ištikimais šunimis. Miegodavo dažniausiai verandoje arba prie atviro lango. Anksti keldavo, kasdien atlikdavo rytmetinę mankštą ir pusryčiaudavo po pasivaikščiojimo. Labai mėgo meškeriojimą.

B.-P. vedė milžinišką korespondenciją. Užmegzdamas santykius su naujais žmonėmis, niekad nepamiršdavo senųjų draugų.

B.-P. rūkė, tačiau jaunimui to nepatarė.

Negalėdamas dėl senatvės lankyti skautų, jis pasinėrė į laukinių žvėrių studijas ir nuolatinėse jų lankymosi vietose jis piešė jų paveikslus.

Dėl savo didžių darbų ir pasiaukojimo jaunimui Lordas Baden-Powell of Gilwell ir miręs ilgai gyvens kitų visad gyvųjų žmonijos geradarių ir dvasios vadų tarpe ir drauge mūsų širdyse!

v.s. St.Jakštas

Skautija **Pasaulio** **Pašto** Ženkluose

Skyr. tvarko ps.R.Pakalnis, 20 Oak Leaf Dr., Waterbury 8,Conn.

SPECIALUS VOKŲ ANTSPAUDAVIMAS

Skautiškasis gyvenimas yra platus ir įdomus. Valstybių išleidžiami pašto ženklai pamini tik labai svarbius skautiškuosius įvykius, o jų yra labai daug ir įvairių. Pašto ženklų išleidimas dar, be to, yra surištas su išlaidomis ir įstatymais. Tačiau, kad svarbesnieji skautiško gyvenimo faktai nebūtų taip greitai užmiršti ir, pasakyčiau, reklaminė vertė stovėtų aukštoje plotmėje, kuri reprezentuotų to krašto skautus ir jų veiklą, imta vartoti įvairūs, specialiai tam paruošti vokai bei antspaudai. Tokie specialūs antspaudai būna kurios nors ryškios spalvos, tuo atkreipiant žvilgsnį ir nenoromis verčiant perskaityti žodžius, kurie būna atspausti. Siunčiami laiškai, palieką pašto įstaigą, dažniausiai būna antspauduojami to pašto antspaudu ir antruoju drauge, arba vien tik mūsų kalbomuoju antspaudu. Toks specialus antspaudavimo laikas, paprastai būna ribotas.

datavimo sistema, galiojanti tiktai Kinijoje.

Fig.1 - Paminėjimui trečios Kinų tautinės stovyklos, kuri įvyko 1956 m. nuo spalių mėn. 25 d. iki Lapkričio mėn. 3 d. prie Dah-pey ežero, Keohsing vietovėje. Antspaudas violetinės spalvos.

Fig.2 - Paminėjimui stovyklos, Taiwan, pirmos apylinkės skautų, kuri įvyko 1957 m. rugp. mėn. 8 - 15 d. d. Taipei vietovėje. Spalva - violetinė.

Fig.3 - Paminėjimui tos pačios apylinkės skautų vasaros stovyklos, kuri įvyko 1958 m. rugpiūčio mėn. 8 - 24 d. d. Dah-hsi Taoyuan vietovėje. Spalva - juoda ir violetinė.

Fig.4 - Pagerbimui dešimtos pasaulinės stovyklos. Laikas: 1958 m. rugp. mėn. 8-24 d.d. Spalva juoda ir violetinė.

Fig.5 - Paminėjimui ketvirtos apylinkės vienetų stovyklai. Taiwan-Tainan vietovėje. Laikas: liepos mėn. 23 - 27 d. d. 1957 metais. Spalva: raudona ir violetinė.

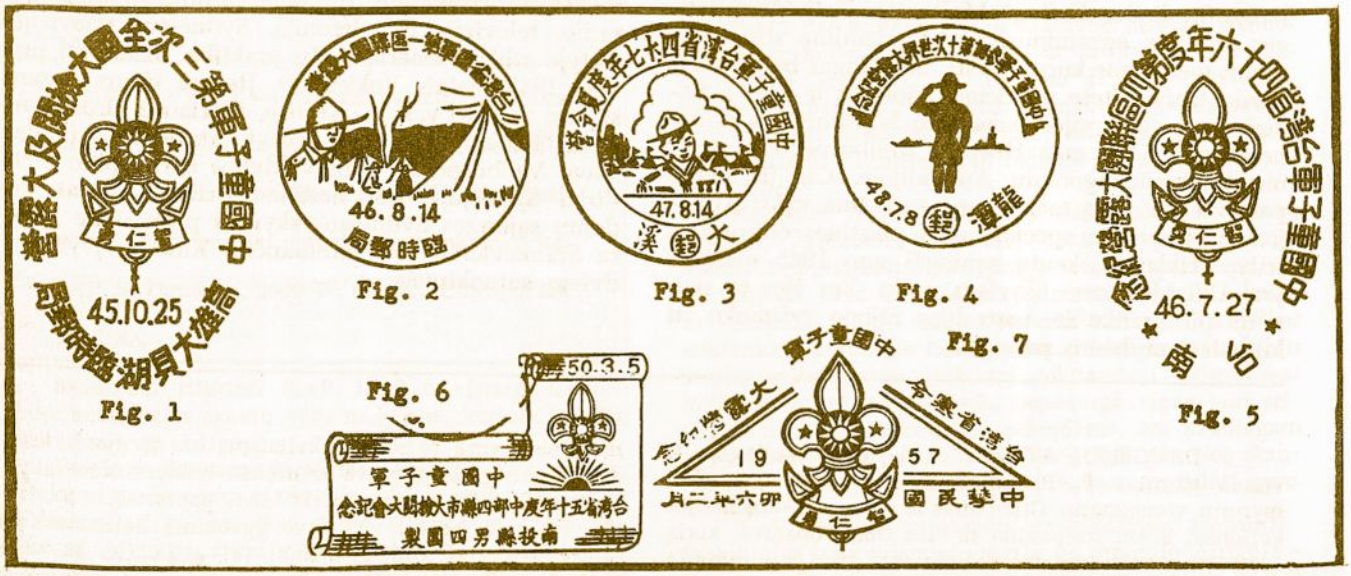

Fig. 1 Fig. 2 Fig. 3 Fig. 4 Fig. 5 Fig. 6 Fig. 7

Fig. 8

Fig. 9

Filatelijoje taip antspauduoti vokai turi savo vertę, ir jų rinkimas yra savotiškai įdomus ir vertinamas.

Čia patiekti pavyzdžiai yra Kinijos skautų. Kiek man yra žinoma, tai yra visi iki šiol Kinijos pagamintų antspaudų pavyzdžiai. Pavyzdžiuose matomos datos neatitinka su minimo fakto esminėmis datomis. Kodėl taip yra, - nėra žinoma! Tikima, kad tai yra skirtinga

Fig.6 - Paminėjimui žiemos stovyklos, kuri įvyko Chang-Hoa vietovėje, 1957 m. vasario mėn. 6 - 16 d.d. Spalva: violetinė.

Fig.7 - Paminėjimui žiemos stovyklos Puli vietovėje. 1961 metais kovo mėn. 5 d. Spalva - violetinė.

Fig.8 - Paminėjimui stovyklos, kuri įvyko 1956 metais rugpiūčio mėn. prie Sun Moon Ežero. Taiwan. Spalva: Violetinė.

Fig.9 - Pridėtinis antspaudas, raudonos spalvos, paminėjimui trečios kinų tautinės stovyklos.

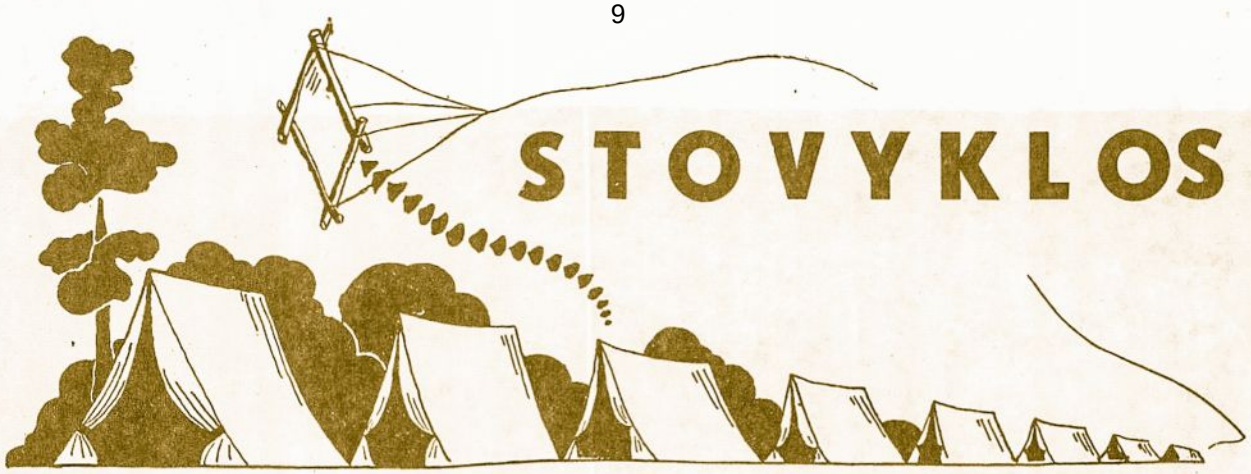

"GILŠĖS" STOVYKLA PRIE COMO EŽERO KRANTŲ

Vos tik saulutė pradėjo žemę kaitinti, "Kernavės" tunto skautės subruzdo ruoštis stovyklavimui. Gegužės mėn. pradžioje buvo paskelbtas tautinis ir stovyklinis konkursas, kuriame tiek individualiai, tiek skiltimis skautės turi progos parodyti lietuviško supratimo bei skautiško sugebėjimo.

"Kernavės" pionierės birželio mėn. pabaigoje pradėjo pirmuosius stovyklavietės paruošimo darbus. Liepos 4 d. "Gilšės" stovykla prigužėjo pirmųjų stovyklautojų, kurioms irgi dar užteko pionėrijos darbų. Didelių ąžuolų apsuptoje stovyklos aikštėje dar ne visi krūmai buvo iškirsti, kelmai neišlyginti, net ir takas į virtuvės rajoną nepraskintas, o ką jau besakyti apie palapinių pastatymą. ir patogesnį jose įsirengimą. Čia buvo puikiausia proga parodyti skautišką sugebėjimą ir pagilinti pionieriškas žinias. Per metus pailsėjusios rankos ėmė kirvius, plaktukus, peilius ir dirbo nekasdieninį darbą. Daug švariai nuskustų stulpelių buvo sukalta į tvirtai sumintą, molingą ganyklos žemę, daug kupstelių nulyginita, net ir skruzdėlės tapo išgyvendintos iš "ožkų" palapinės.

Pionierės pastatė tvenkinį prie netoli esančio upeliuko, tiltą per tą upelį, ir net prieplauką prie ežero. Joms kelio nepastojo nei "poison ivy", nei dygliai, krūmai ar medžiai, viskas nusilenkė neišsemiamai sesių energijai ir sumanumui.

"Krivaičių Kalne" įrengtas "valgomasis" išėjo romeniško amfiteatro formos, kurio "arenoje" buvo stovyklos vrtuvė. Ne kartą, skanaus kvapo vyliojamos, sesės atsilankydavo čia anksčiau negu švilpukas šaukė pasistiprinimui. Čia "Klėties" ir "Kamaros" palapinėse vikriai sukosi vyresnės skautės Elena Varankienė ir skilt. Daiva Rūkaitė, ir jų nenuilstanti pavaduotoja skautė Dalia Tilindytė.

Netoli virtuvės stovėjo raudonojo kryžiaus vėliavėle, papuošta pirmosios pagalbos palapinė, pilna įvairiausiems netikėtumams paruoštų vaistų. Gaila tik, kad nebuvo ligonių tiems vaistams išbandyti.

Kiek toliau į šiaurę nuo stovyklos palapinių, po dideliu medžiu stovėjo vieniša "Kernavės" tunto dvasios vadovo s. kun. J. Raibužio, SJ, palapinė. Jis nuotaikingas stovyklautojas, pilnas geros nuotaikos ir net skautiškų išdaigų. Ant kalvelės po dideliu klevu jis įrengė "bažnyčią", kurios altorių puošė koplytelėje pastatytas Rūpintojėlis. Kiekvieną rytą čia buvo atnašaujamos šv. Mišios, o sekmadieniais skambėjo lietuviškos giesmės.

Pakalnėje įrengti stovyklos vartai kiekvienam priminė, jog čia, toli nuo tikrosios Gilšės ežero, vyksta 1961 metų "Gilšės" stovykla. Čia kiekvieną svečią pasitiko budinti kernavietė ir prisegė prie krūtinės keturkampį ženkliuką su įrašu "Gilšė".

Įėjus pro vartus, kairėje pusėje "Kometų" palapinė. Tai stovyklos vadijos būstinė. Toliau dideliam ąžuole kabo "gerasis aitvaras" už tai ir ąžuolas pavadintas "Aitvaro Gojaus" vardu. Už jo stovi stovyklos štabo palapinė. Čia gyveno "Undinės". Jų tarpe stovyklos komendantė v. sk. sl. Ramūnė Jurkūnaitė,

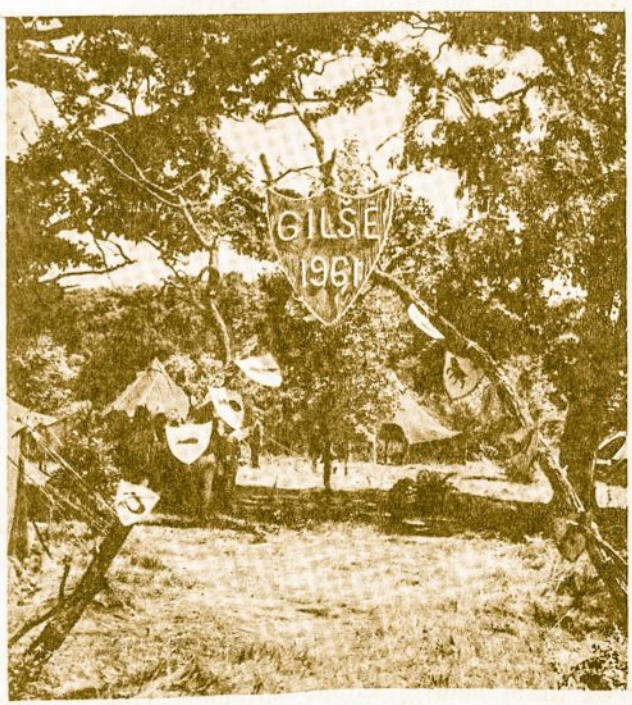

Kernavės tunto stovyklos didieji vartai.

Kernavietės

stovyklos adjutantė v. sk. sl. Danutė Mockutė, jaunesniųjų skaučių instruktorė v. sk. sl. Daiva Luneckaitė, plaukimo instruktorė psl. Erika Dilytė.

Eilėn gražiai rikiavosi "Pelyčių" palapinė, kurioje gyveno pačios mažiausios "Gilšės" stovyklautojos su skiltininke Dalia Šimkute, kurią paskutinę stovyklavimo savaitę pavadavo Dalia Barmutė.

"Lakštučių" palapi nėje dažnai skambėjo daina, nes juk ne juokais sesės pasirinko lakštučių vardą. Jas globojo Violeta Briedytė.

Na, o kas čia? Prie įėjimo į palapinę kabo laikrodis, iš kurio kas valandą iššoka paukščiukas ir ant visos Mindaugo Aikštės garsiai šūkteli "kū — ku". Tai gegučių palapinė. Čia šešioms "gegutėms" vadovavo tikrai sugebanti Dalia Reklytė.

"Skruzdės" truputį vyresnės už "gegutes", bet vis dar raudonšlipsės. Jas seseriškai globojo jų skiltininkė Gražina Kremerytė.

"Ožkos" pasižymėjo atkaklumu, bet jų skiltininkė Živilė Paleliūnaitė niekada nesiskundė šia charakteristika, nes atkakliai pasiryžti atlikti savo pareigas bei siekti gero yra tikrai nebloga ypatybė.

"Pelėdos", vadovaujamos Ramūnės Krosniūnaitės, tikrai pasirodė išmintingos. Jos laimėjo stovyklinį konkursą, surinkdamos daugiausia taškų už pareigingumą, darbštumą ir tvarkingumą.

"Varnos" turėjo net dvi skiltininkes. Pradžioje joms vadovavo Aldona Tamošiūnaitė, o jai išvykus, skiltį perėmė Raminta Raslavičiutė. Jų tarpe buvo ir linksmoji laužavedė Rita Baranauskaitė.

"Šarkų" palapinė užbaigė palapinių ratą. Vikriųjų "šarkų" skiltininkė buvo Dalia Kremerytė.

Stovyklos komendantės švilpukas buvo griežtas dienotvarkės sargas. Sesė Narūnė kėlė stovyklą iš miego, vedė prie valgio, užsiėmimų, malonumų, ir su švylpesiu "tyla" užmigdydavo seses palapinėse po žvaigždėtu dangumi.

Kiekvieną rytą po vėliavos pakėlimo, įsakymu perskaitymo, dar vyko ypatingos kernaviečių apeigos. Už tikslų lietuvių kalbos vartojimą skiltis, geriausiai tai atlikusi, buvo apdovanojama pereinamu trispalviu lietuvišku kaspinu, kuris ne visada pasilikdavo prisegtas prie tos pačios skilties gairelės ir sekančią dieną.

Skydo pavidalo "garbės gairelė" taip pat buvo siekiama konkuruojančių skilčių. Už gerą pareigų atlikimą, tvarkingumą bei visuotiną stropumą skiltys galėjo užsidirbti ne vien tik taškų, bet ir "garbės gairelę", kuri kitą dieną galėjo atitekti kitai dar stropesniai skilčiai.

Bet, greta šių garbingų ženklų, buvo ir dar vienas, niekeno nesiekiamas, tačiau kasdien per stovyklą keliaujantis atžymėjimas, šluota. Ši ne taip garbinga būdavo įteikiama visos stovyklinės vadijos tai skiltininkei, kurios palapinė, po rytinio patikrinimo, būdavo rasta visų netvarkingiausia, palyginus su visomis kitomis palapinėmis. "Nelaimingoji" skiltininkė turėjo atsiklaupusi tris kartus iki žemės prieš šluotą nusilenkti, o paskui per visą dieną prie savo palapinės ją laikyti.

Svečiai lanko Kernavės tunto stovyklą. Vidury Seserijos VS v. s. O. Zailskienė.

Štai, Pelyčių skiltis gauna ... šluotą

Po daugybės dienos darbų sekdavo įdomūs ir nuotaikingi vakariniai laužai. Daug sumanumo parodė sesės savo pasirodymuose, daug skambių lietuviškų dainų nuaidėjo miško viršūnėmis.

Ne visada tylos švilpukas vedė seses miegoti. Jau pirmąjį savaitgalį pasiėmė visos po lazdą ir išėjo tamsią naktį į mišką aitvarų gaudyti. O tie aitvarai tokie išdykę. Jie naktį seses į balas pastumia, kepures nuo galvų ant žemės mėto, ir dar daug daug išdaigų pridaro. Visi blogieji aitvarai buvo iš miško išvaryti, o gerasis aitvaras atneštas iš miško ir į Aitvaro Gojų pakabintas.

Kitą kartą "dingo" vėliava, kurios ieškoti pasikėlė visa stovykla. Kad tai buvo nakties metas niekas nesijaudino. Kernavietės ne bailės, ir naktį vėliavą surado, ir į jos garbingą vietą sugrąžino.

Didžiojo savaitgalio metu gamta panoro stovyklautojų patvarumą išbandyti. Smarki perkūnija su gausiu lietumi nusiautė visą apylinkę, užliedama žemesnes vietas, išraudama bei aplaužydama medžius. Tačiau stovyklos ąžuolai tvirtai atrėmė audros jėgas, vanduo nubėgo į pakalnę, o sesės basos išbėgo pažaisti Mindaugo Aikštėje.

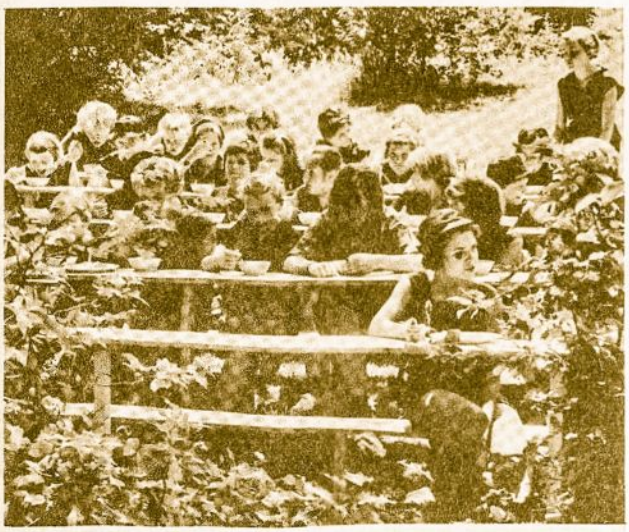

Valgyklos dalis "Gilšėje"

Jų nuotaika dar pagerėjo, pamačius atvykusią L Skaučių Seserijos vyriausią skautininkę O. Zailskienę. Drauge su ja atvyko ir vidurio rajono vadeivė v. s. F. Kurgonienė ir L. S. Seserijos dvasios vado pavaduotojas kun. Garšva. Svečių tarpe buvo ir "Juodkrantės" tunto tuntininkė s. A. Gasnerienė su jūrų skaučių reprezentacine skiltimi. Jos visos buvo nuoširdžiai kernaviečių priimtos.

Broliai skautai irgi mielai lankė "Gilšės" stovyklą. Svečių tarpe buvo matyti L. S. Brolijos vidurio rajono vadas s. V. Vijeikis, v. s. L. Knopfmileris, L. S. Brolijos vyriausio skautininko pavaduotojas s. Br. Juodelis, "Baltijos Jūros" tunto tuntininkas s. A. Butkevičius su eile tunto vadovų, L. S. Brolijos Garbės gynėjas s. V. Černius, ir daugiau kaip šimtas tėvelių ir svečių. Jie visi atvežė gausių "tradicijų" ir daug daug džiaugsmo stovyklaujančioms kernavietėms.

Šeštadienio didysis laužas prasidėjo daina ir pasibaigė perkūnija. Gražiai žėrėjo laužo ugnelė, kilo kibirkštys į juodą dangų, o aplinkui blykčiojo žaibai ir dundėjo perkūnas. Ši natūrali aplinka nepaprastai puikiai atitiko prie laužo vaidinamam Gilšės padavimui. Gaila tik, kad per perkūno dundėjimą ne visada buvo galima girdėti artisčių žodžius. Bet buvo aišku, kad kada dievaitis Perkūnas nutrenkė į Gilšės ežerą užkeiktus dvarus, tai ir tikrasis perkūnas gausiai papylė lietaus. Svečiai ir sesės skubiai gavo trauktis po palapinių stogais. Svečių malonumui, Gilšės padavimas buvo pakartotas sekmadienį popiet.

Praėjus lietui su stovyklaujančiomis atsisveikino v. s. O. Zailskienė, s. F. Kurgonienė ir kun. Garšva. Išlydėti svečių susirinko gausus būrys sesių ir net keli broliai. Skambėjo daina ir nuoširdus "iki pasimatymo".

Sekmadienio rytą "Gilandos" būrelio skautės davė vyresniųjų skaučių įžodį ir pasipuošė mėlynais kaklaraiščiais. Vėl atverstas naujas gyvenimo knygos puslapis, vėl žingsnis pirmyn skautybės kelyje, nauji darbo laukai, nauji reikalavimai ir pareigos. Gilandietės viską sutinka su šypsniu ir daina.

Vėliavos pakėlimui išsirikiavo "Kernavės" ir "Juodkrantės" tuntų skautės. Lietuvos ir Jungtinių Amerikos Vastybių vėliavos pakyla į ąžuolą, ir plėvesuoja virš aukuro ir meniškai išdėstytos skautiškos rūtelės. Vėl didžiuoju saliutu gerbiamas jaunesniųjų skaučių įžodis. Dar keturios jaunutės sesės pasižada Dievo, Tėvynės ir Artimo tarnybai ir bučiuoja trispalvę vėliavą. Skaučių gretos didėja.

Trečioji stovyklavimo savaitė pilna iškylų. Visos stovyklautojos autobusu vyko į Lake Geneva, Wisc. miestelį, kur persėdo į keleivinį laivą, ir pusantros valandos plaukiojo po Genevos ežerą. Gražios ežero pakrantės puikiai derinosi su gera nuotaika ir oru. Iškyla paliko daug gražių įspūdžių.

Kitą kartą buvo aplankytas pieninkystės ūkis. Karvės melžiamos mašinomis, bet maži veršiukai ir

čia girdomi taip kaip ir Lietuvoje. Jie tokie gražūs ir malonūs.

Nebuvo aplenktas nė kaimynystėje esantis arabiškų arklių ūkis. Čia auginami arkliai, treniruojami, paskirstomi pagal tinkamumą: lenktynėms ar darbui. Malonus šeimininkas aiškino, kuo pasižymi grynakraujis arklys, kaip jis mokomas, ir kiek gali kainuoti. Kadangi Čikagoje arklių labai mažai, tai čia sesės turėjo progos ne tik juos iš arti apžiūrėti, bet ir dar kai ko apie arklius sužinoti.

Kaip vėjas praskrido trys stovyklavimo savaitės. Rodos, taip neseniai statėme palapines, o čia ir vėl jas griauname, pakuojame ir vėl namo važiuojame. Gaila palikti pramintus takus, liūliuojantį Como ežerą... Iki pasimatymo!.. Sekančiais metais mes vėl sugrįšime į gamtą dainuoti, dirbti ir žaisti.

Tartum laumės juosta tiesiasi vieškelis namo. Grįžtame sustiprėjusios dvasia ir kūnu tarnauti Dievui, Tėvynei ir Artimui. *Kernavės Birutė*

BUDĖK!

Budėki, sese, kad meilė
Tavo širdyje skaisčiai pražystų,
Ir sekant Kristaus pramintą kelią
Nusivylimuos tu nepaklystum.

Budėki, sese! Tėvynė šaukia.
Vergijos dalį ji nęša kietą.
Tu jos dukrelė, Tavęs ji laukia
Kovoj už laisvę užimti vietą.

Budėki, sesė! Artimo meilė, —
Tai buvo kelias per šį pasaulį.
Ar skausmas spaudžia, ar širdį gelia,
Tu rodyk meilę ir gerą valią.

Šias eilutes skiriu "Kernavės" Tunto "Gilandos" būreliui įžodžio proga.

Sesė Birutė V.

TORONTAS PALANGOJE

Kai jau žmonės po erdves laksto ir žada greitai į mėnulį pas poną Tvardauską nulėkti, pažanga turi būti ir stovyklavime. Taigi, Toronto skautai ir skautės, šiais metais atsisakę laukinių krūmų, gyvatynų ir niekam į akis nekrentančių užkampių, pasuko į moderniškai įrengta Tėvų Pranciškonų stovyklavietę Naujoje Wasagoje, kur aplinkui knibžda pulkai vasarotojų, kur, sako, geras tuzinas virėjų restoraniško tipo virtuvėje verda, kur moderniški barakai, kiek Vokietiją primeną, stovi, kur viskas čia pat vietoje — pasuki kranelį, vanduo bėga, plauk indus, gerk, prauskis. Gerai ir šiltai išsimiegojęs, pavalgai žmogus ir vartykis saulėje. Tai tikri "byčiai".

Virš 150 suvažiavusių stovyklautojų, teisybę pasakius, nebežinojo ką daryti. Nei stalo kasti nereikia, nei išviečių ruošti, nei kryžiaus statyti, nei vėliavų aikštelės rengti. Viskas stovi įruošta ir laukia šį kartą skautų, kaip kokių svečių. Čia jau prieš tai dvi jaunimo organizacijos stovyklavo. Ir tai jau ne pirmi metai Kasmet anie čia renkasi, kaip į savo vasarnamius. Taigi, mūsų skautai patekę, kaip iš miesto į miestelį, tikrai nebežinojo, kas daryti. Na, ir ėmė šokti. Šoko paukštytės ir vilkiukai, šoko vyčiai ir vyr. skautės. Ar iš džiaugsmo, ar iš nuobodumo — to jums pasakyti negaliu. Mačiau, kad šoko, trypė smėlyje, čiaudė, prunkštė, sukaitę, pajuodę.

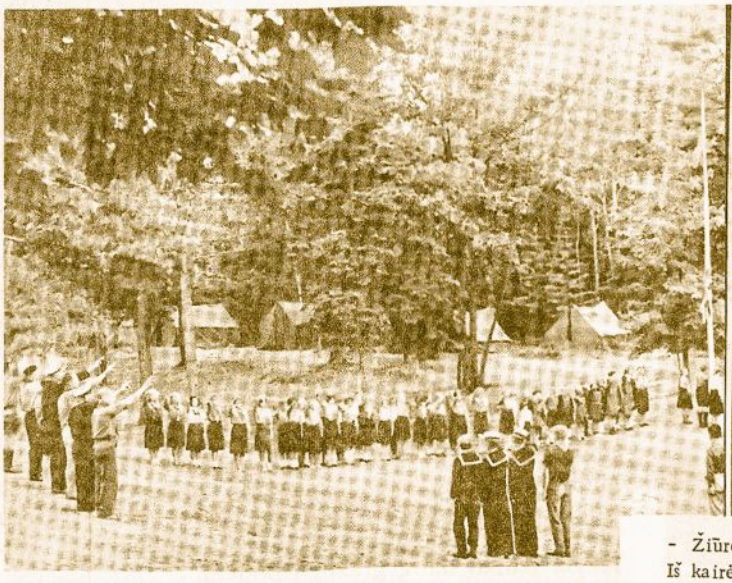

Vėliavos nuleidimas "Palangoje" Nuotr. St. Dabkaus

- Žiūrėk, viršininke, kad ir svečiai čia angliškai nekalbėtų ... Iš kairės į dešinę kun. P. Ažubalis, Rambyno tunto dvasios vadovas, v.s. V. Skrinskas "Palangos" skautų stovyklos virš. ir s. Tėvas St. Kulbis, S.J. Nuotr. St. Dabkaus

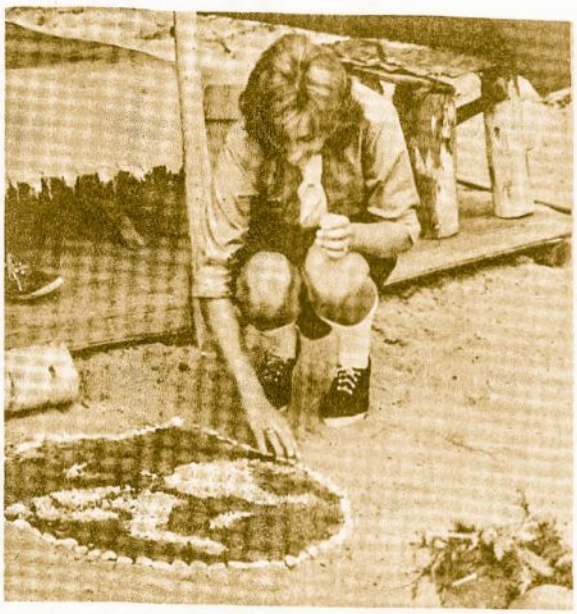

Reikia puošti ...

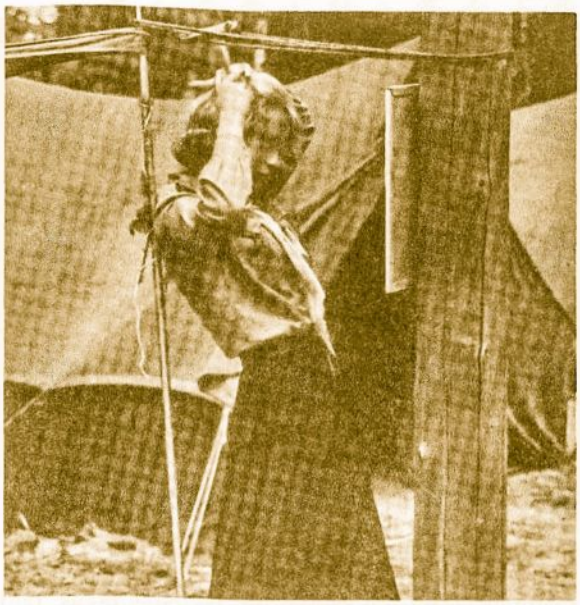

ir pasipuošti Nuotr. St. Dabkaus

Iš tikrųjų, ir sunku buvo gerai įmatyti, kas ten šoko, nes gi smėlio debesėlis visus dengė. Supratau, kad teisingai vadovai pavadino šią vietą "Palangos" stovykla. Na, bet gal dar teisingiau jie būtų ją pavadinę Saharos vardu, bet tai nelietuviška, o lietuvybės išlaikymas jau nuo pat pirmos dienos buvo praktikuojamas pumpavimo pagalba. Pasakei angliškai ir pumpuok dešimtį kartų. Tokios kontrolės ir papročių paveikti, kai kurie jau nebežinojo, kaip lietuviškai pavadinti Torontą ar Wasagą ...

Pasiryžo čia visi suvažiavę praleisti keturioliką dienų. Vieni niekai įpratusiems stovyklauti, kaip Tėv. Kulbiui, kuris į čia atvažiavo iš nežinia jau kelintos stovyklos. Arba gi tiems, kurie čia pat prieš tai buvusiose stovyklose trypė smėlį, mainydami uniformas ir vadovybes. Kas kita naujokams ir Toronto skautų vadovams. Dvi savaitės — tai amžinybė. Kaip gi ir žmonos gali pakęsti, kai vyrai, skautų vadovai, taip ilgai pasitraukia su svetimais vaikais, visai dėmesio nekreipdami į savuosius reikalus, savas, linksmesnes pramogas.

Pro vartus "Palangon" ... Nuotr. St. Dabkaus

Bet laikas visiems labai greitai bėgo. Buvo kas ir veikti. Nė minutės niekas neleido be užsiėmimo. Kad ir nelabai tinkamoje vietoje, skautai ir skautės pasipuošė ties savomis gyvenvietėmis, įsitaisė įrangų, pasistatė ir vartus. Vis skautiškiau, saviau atrodo Iškylauta, mokytasi praktiškai, turėta daug lietuviškų dainų pamokų mažiesiems. Laužai ir maudymasis buvo visų labiausiai mėgiami suėjimai. Oro pasitaikė visokio. Bet kas gi skautams apsiniaukęs dangus ar lietus. Dar smagiau, kai lyti nustoja. Tada saulė įvertinama, o, svarbiausia, ne taip ir dulka po lietaus.

Sesėms vadovavo pirmą savaitę v. sk. v. sl. S. Zubrickaitė, kasmet stovyklautanti, nepamainoma ideali vadovė. Antrąją savaitę į savo rankas perėmė viešnia iš Buffalo, N. Y. - ps. E. Sakienė - Griciūtė. "Blynai — tai skanumynai" ... — visi ir dabar dar dainuoja, ją prisimindami. Broliams vadovauti per visas dvi savaites nepavargo Rambyno vyriausias brolis v. s. V. Skrinskas, turėjęs gerų talkininkų ištisai ir dar daugiau savaitgaliais.

Ir kas atspės, kur kitais metais Toronto skautai ir skautės rinksis stovyklauti? Kalbama, kad jau reikia ieškoti savos stovyklavietės. Bet kalbama jau 10 metų. Gal šį kartą bus kas nors ir padaroma. Sunku surasti patogią skautams stovyklavietę. Tai neužtenka kelių barakų bet kokiame miške ir netoli ežero. Jei jau ką savo turėti, tai geresnio. O čia ir yra visa problema. Tikėkime, kad ryžtas pagaliau nugalės ir šią. Linkėkime visiems, kurie dar kruta ir dirba.

Liepsna

GINTARO STOVYKLA, LONDON, ONT.

Simano Daukanto Vietininkijos skautai pradėjo stovyklauti š. m. liepos mėn. 8 d. iki liepos mėn. 15 d. p.p. Dragunevičių ūkyje, Mt. Brydges, Ont. Stovyklos viršininko pareigas pasiėmė pats vietininkas ps. M. Chainauskas, sau pavaduotoju pakviesdamas s. v. v. sl. A. Dragunevičių ir adjutante v. sk. sl. V. Čegytę. Išnuomotas palapines s. v. v. sl. A Dragunevičius pristatė į stovyklavietę. Vietovė ta pati, kur ir pereitais metais stovyklavom.

Stovyklavietėje s. v. v. sl. A. Dragunevičiaus rūpesčiu nupiauta žolė.

Atvykęs vietininnkas ps. M. Chainauskas su keliais skautais kandidatais ir s. v. v. sl. A. Švilpa ir p. Keru griebėsi darbo. Vieni statė palapines, kiti rengė vietą virtuvei. S. v. v. sl. A. Dragunevičius pristatė du didelius brezentus — vieną virtuvei, kitą maisto sandėliui. Šeimininkių pastangomis sukaltas didelis stalas. Maisto sandėliui vieta parinkta prie virtuvės esamuose krūmuose. Iškirstas takas, padarytas šaldytuvas.

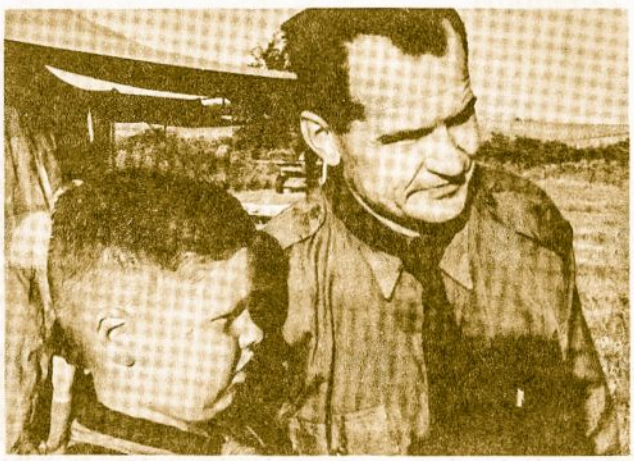

"Gintaro" stovyklos virš. ps. M. Chainauskas su savo sūneliu.
Nuotr. S. Kero

Darbas stovykloje virė. Pradėjo rinktis stovyklautojai. Nors maži, bet tuojau stojo į darbą. Palapinės baigtos statyti. Baigus statyti palapines, pradėta skirstyti ir nurodinėti, kas kurioje palapinėje turi įsikurti.

Buvo įsakyta aptverti rajoną. Šieną sugrėbti ir išnešti už stovyklos ribų, palapines apkasti.

Aptvarkius stovyklos rajoną, adjutantė v. sk. sl. V. Čegytė rikiavo stovyklautojus vėliavos pakėlimui. Rikiavosi skautai, skautės, vilkiukai ir paukštytės — 30 ir keli svečiai. Saulei šviečiant, Tautos Himno žodžiams aidint, mūsų trispalvė pakilo. Stovyklai suteikiamas "Gintaro" vardas, nustatoma dienotvarkė ir skelbiamos stovyklos taisyklės. Stovyklautojai skirstomi skiltimis: Kregždutės — vadovė L. Petrašiūnaitė, Lakštingalų — M. Daniliūnas, Lapinai — G. Jocius, Arai — G. Bliskis, Vanagai — J. Mačys, Žvirbliai — J. Valaitis.

Prieš vėliavos nuleidimą p. Valaitienė prisistatė su visokiomis gėrybėmis. Stovyklautojus vaišino pienu, lietuvišku sūriu, namine juoda duona. Visi labai skaniai ir dideliu apetitu valgė, ypatingai lietuvišką sūrį vaikai pamėgo.

Su malkomis jokios problemos nebuvo. P. p. Dragunevičiai sužinoję, kad jų ūkyje bus stovykla, išanksto parūpino malkų, kad stovyklautojams nereikėtų gaišti nereikalingai laiko. Laikas greit bėgo. Anksti rytą atsikėlę žinojo kiekvienas, kad po mankštos ir nusiprausimo reiks valgyti. Čia v. sk. v. sl. D. Chainauskienė ir v. sk.sl. I. Dragunevičienė rūpinosi maistu. Maistas labai geras, skaniai pagamintas. Stovyklautojai valgė pasigardžiuodami.

Virtuvėje budėti skiriama skiltis, vadovaujant skiltininkei ar skiltininkui. Skiltis, dirbdama virtuvėje nepamiršo ne dainos. Tiesiog malonu klausyti, kad didieji ir mažieji, taip darniai sutaria.

Rytais p. p. Bersėnai pristatydavo stovyklautojams pieną, o p. p. Valaičiai vakarais ne tik pieną, bet ir daugiau maisto — skanumynų.

Stovyklautojai buvo labai užimti. Viskas sutvarkyta laikrodžio tikslumu: mankšta, skautiški užsiėmimai, dainų mokymasis, ruošimas kandidatų egzaminams, skilčių pasiruošimas laužui ir t. t.

Viršininko pavaduotojas v. sk. v. sl. A. Dragunevičius buvo labai užimtas ūkyje darbais, bet žiūrėk, padeda išduoti pusryčius, pietus, vakarienę, pristato stovyklai vandenį ir dar randa laiko užsiėmimuose dalyvauti ar juos pravesti.

Adjutantė v. sk. sl. V. Čegytė labai sumaniai padėjo tvarkyti stovyklą, o naktimis prižiūrėti mažytes. Stovyklos v-kas ps. M. Chainauskas su skautais repetavo, mokė dainų, kandidatus egzaminuodavo ir t. t. Stovyklautojai nepamatė, kai prabėgo savaitė. Jau liepos 15 d. — paskutinė diena "mažoje Lietuvoje".

Stovyklos uždarymui susirinkę svečiai iki vėliavos nuleidimo turėjo laiko apžiūrėti stovyklinius įrengimus ir parodėlę.

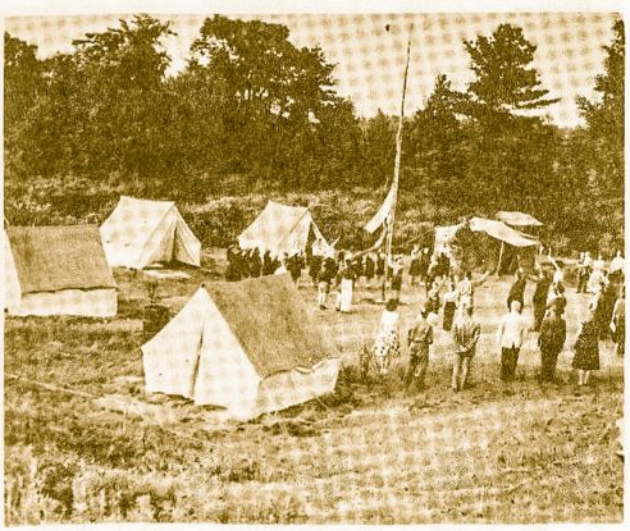

Vėliavos nuleidimas "Gintaro" stovykloje. Nuotr. S. Kero

"Gintaro" stovykloje, P. Kojelaičiui davus įžodį, s. L. Eimantas užrišа kaklaraištį. Nuotr. S. Kero

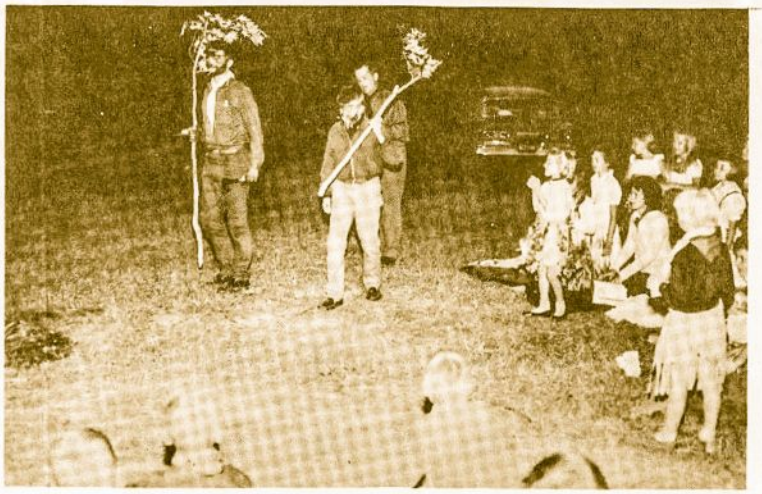

Laužas! Montažo "Tūkstantis ir viena naktis" šokis. Nuotr. S. Kero

Vėliavos nuleidimo iškilmėse už sąžiningą pareigų ėjimą pakelti — į vyr. skiltininkės laipsnį v. s. sl. V. Čegytė, į skiltininnkės laipsnį v. sk. I. Dragunevičienė. Davė paukštyčių įžodį: R. Bliskytė, L. Keraitė, D. Valaitytė, L. Lukšaitė, P. Kojelaitis, M. Rauckis. Skautų įžodį: E. Bliskis, V. Navickas ir M. Daniliūnaitė. Šia proga sveikino KLB Londono apylinkės v-bos p-kas J. Butkus, Skautams Remti būrelio vadovas V. Gudelis ir v. sk. A. Dragunevičiūtė - Morkov.

Pagaliau svečiai ir stovyklautojai rinkosi į laužavietę. Stovyklos v-kas ps. M. Chainauskas padėkojo visiems, kurie parėmė stovyklautojus. Laužui suliepsnojus, kviestas s. L. Eimantas pravesti mūsų didvyrių Atlanto nugalėtojų Dariaus ir Girėno paminėjimą. Stovyklos v-kas taip pat pranešė, kad stovykloje buvo paskelbta gedulo diena dėl tragiškai mirusios v. sk. sl. N. Mačytės ir vėliava buvo pakelta iki pusiau stiebo. S. L. Eimantas trumpai papasakojo apie a. a. v. sk. sl. N. Mačytę. Po minėjimų stovyklos viršininkas ps. M. Chainauskas perėmė laužavedžio pareigas. Laužas buvo labai įdomus. Ypatingai patiės ps. M. Chainausko sukurtas montažas "Tūkstantis ir viena naktis". Montažui šokius parengė adjutantė v. sk. v.sl. V. Čegytė. Kiekviena skiltis pasirodė prie laužo.

Svečiai, tėvai ir stovyklautojai laužo programa buvo labai patenkinti. Pasibaigus laužui s. L. Eimantas LSB Vadijos vardu dėkojo stovyklos v-kui, pavaduotojui ir adjutantei už taip pavyzdingai pravestą stovyklą. Tėvų vardu dėkojo p. Daniliūnas.

Stovyklos reikalams aukojo: dr. A. Kaveckas 25 dol., p. p. Rackų šeima 5 dol., p. p. Mockų šeima 2 dol. ir s. v. v. A. Švilpa 1 dol.

Žinoma, nebuvo pamirštas ir Džamborės Fondas. Aukojo po 5 dol. — Rauckis, Ignaitis, po 2 dol. — Š. Švilpa, I. N. Aušrota, po 1 dol. — A. Kojelaitis, E. Blumas, S. Šeputis, V. Babinskas.

Didelė padėka priklauso stovyklos vadovybei, šeimininkėms, kurios rūpinosi maistu, visiems, kurie vienokiu ar kitokiu būdu parėmė stovyklautojus.

V. Gudelis

Simano Daukanto vietininkijos vyr. skautės ir viešnios "Gintaro" stovykloje. Iš kairės į dešinę pirmoj eilėj V. Čegytė, I. Dragūnevičienė, B. Rauckienė (Detroit); antroje eilėje D. Chainauskienė ir A. Morkov (Hamilton). Nuotr. S. Kero

vyr. sk. D. PRIDOTKAITĘ ir
VYTAUTĄ DOMANTĄ,

sukūrusius lietuvišką šeimą, daug laimės ir gražios ateities linki

Worcesterio Neringos
Vietininkijos Skautės

Skyrių tvarko s. O. GEŠVENTAS,
1803 So. 51st Ave., Cicero 50, Ill.

ŽVILGSNIS Į SKAUTUS VYČIUS

ps. Vytautas Černius

Dažnai skautų vyčių sueigoje, suvažiavime, o ir skautiškoje spaudoje nugirstame klausimus: "Kas daryti, kad išjudinus skautus vyčius?" "Kodėl berniukai vyčiais tapę po kelių mėnesių palieka savuosius būrelius ir 'nusiima' iš skautiškosios veiklos?" Be abejonės, susėdę prie apvalaus stalo, laužo, ar nuobodaus paskaitininko beklausydami kiekvienas galėtume nurodyti įvairių priežasčių susidariusiai padėčiai pateisinti, ar išaiškinti, ir priemonių jai pataisyti. Numanau, kad atsiras brolių, kurie faktais įrodys, kad štai jų būrelis jau veikia septinti, devinti, vienuolikti metai, nesustabdydamas veiklos, nenustodamas narių. Atsiras tokių, kurie tvirtins, kad esanti padėtis normali ir logiška. Anot jų: "Skautybė tai nėra institucija, kurioje individas užsidaro ir praleidžia visą gyvenimą. Skautybė tai jaunystės metų mokykla, ruošianti individą gyvenimui. Suaugai, pasiruošei, ženk ir įsijunk aktyviai į gyvenimą, atlikdamas suaugusio vyro uždavinius ir tikslus. Uždaryk duris į vaikystę." Ar jie teisingi?

Autorius šio straipsnelio rėmuose irgi nesitiki atrasti stebuklingojo paparčio žiedo, kurį turint visi atsakymai yra žinomi ir žemės gelmės kiaurai permatomos. Tačiau skautų vyčių vadovams būtų padėta, jei pabandytume panagrinėti sekančius klausimus: "Kodėl berniukai priklauso skautams vyčiams? Kokias problemas to amžiaus (18-30) vyrai turi išspręsti, kad būtų sekmingai aplinkumos nariai?"

Vaikas, pradėjęs jaunuolio metus svajonėmis ir planais, dažnai mažai ką bendro turinčiais su realybe, baigia septyniuoliktuosius, aštuoniuoliktuosius savo gyvenimo metus jau daug realiau, aiškiau suprastoje ir jam apspręstoje aplinkumoje. Vietoje iki šiol jam metai iš metų automatiškai teikiamų amžiaus privilegijų ir statuso (dvylikametis, penkiolikametis; pradžios mokykla, "high-school") jis vis labiau pradeda užimti poziciją, apspręstą to pačio bendravimo su aplinkuma: jo profesinė ateitis, jo draugų socialinė padėtis, jo interesai, jo vedybinė padėtis (turime juk pripažinti, kad vedybos darosi vis aktualesnė problema net ir mūsų aštuoniolikmečių tarpe). Šioje beprasidedančioje diferenciacijoje glūdi ir pirmosios skautų vyčių būrelių iširimo priežastys. Vaikystės, bei brendimo metų tapatingos problemos ir tapatingi išgyvenimai (ta pati, ar panaši, mokykla; suaugusių panašus atsinešimas) taip labai prisidėjęs prie grupės sucementavimo yra pakeičiami skirtumą pabrėžiančiais patyrimais, pergyvenimais (skirtingos darbovietės, skirtingos mokyklos, ir iš to išplaukią skirtingi reikalavimai, interesai, draugai. Perėjimas iš brendimo metų į jauno vyro amžių ir skautuose atžymimas vyčio kaklaraiščio užrišimu. Ne vienas tuo metu gauna ir pirmąjį skautininko laipsnį.

Kodėl gi berniukai tampa skautais vyčiais? Be abejo, nemažai tampa iš "inercijos". Buvo vilkiuku, skautu, dabar gi iš "įsibėgėjimo" — skautu vyčiu. Kitas gavęs skautiškąjį "štampą' dažnai ir nebepritampa kitur. Nebe ko berniuko akyse skauto vyčio aukštesnis statusas, vyriškumo aureolė, noras būti tokiu kaip vienas ar kitas vytis, traukia. Be to, draugai, iškylų romantika ir aviantūros, arbatėlės ir kavutės su sesemis (arba kartais dar svarbiau visiškas atsiribojimas nuo jų) gali būti suminėti kaip kiti magnetai. Neužmirštini ir kiti masalai: galimybė save išreikšti vyriškoje aplinkumoje ir susilaukti pripažinimo taip svarbiose vyriškose savybėse (fizinis pajėgumas, drąsumas); įrodymas kitiems, dažnai maištaujant (et, tie seniai) ir, svarbiausia, sau pačiam savojo pajėgumo ir tapatumo. Nevienas kuris sukasi svetimoje aplinkumoje (darbovietė, mokykla) ir pajunta, jog yra kitų pralenkiamas ir nepritampąs — būrelyje susigrąžina prarastą pasitikėjimą savimi. Visi mes norime būti sekmingi, mėgstami, laimingi.

Vieni priklausydami skautams vyčiams bandome pratęsti išgyventąsias jaunystės nuotaikas. Kai kas tvirtina, kad šis vaikystės, ar jaunystės, pratęsimas tai bėgimas nuo gyvenimo statomų reikalavimų. Antri tikėdami skautybės piešiamomis žmonijos savybėmis bandome jas savyje ir kituose įgyvendinti. Treti susilaukdami pasitenkinimo per būrelio narių pasisekimus ir jų brendimą įsigyvename antrą jaunystę. Tačiau jas visas galima redukuoti į dvi pagrindines, būtent: arba individas, priklausydamas grupei, gauna ką nors iš šios grupės, kas jam svarbu, ir jis to niekur kitur neranda; arba, kadangi aplinkuma stumia ir verčia jį priklausyti šiai grupei. Kaip pavyzdį, tiesa — paimtą ne iš mūsų tiesioginės aplinkos, įsivaizduokime juoduką gydytoją, norintį palikti juodukų gyvenamus rajonus, "slums", ir persikelti į vieną iš šauniųjų priemiesčių. Jam tai būtų veik neįmanoma padaryti, nes gyventojai nenuomuotų buto, valgyklose jam neparduotų maisto, galimas dalykas jis neturėtų pacientų, niekas jo nepriimtų į savo kompaniją. Norom, nenorom jis turėtų likti "slums" ir tenkintis ten randama žmonių kompanija.

Kokias problemas skauto vyčio amžiaus vyras turi išspręsti, kad būtų sekmingas savo aplinkos narys? Be nuolatinio savęs vystimo ir vyriškos rolės kurimo savo supratimo ribose jis turi išrišti sekančias problemas:

1. Pasirinkti ir įsijungti į kurią nors profesiją.
2. Susirasti ir įsijungti į pasitenkinimą nešančią draugų grupę.
3. Išvystyti pasaulėžiūrą. Ne vienas aštuoniolikmetis, palikęs tėvų namus ir priprastą aplinkumą ir patekęs svetimon (kariuomenė, mokykla, darbovietė), išgyvena savo pirmąją pasaulėžiūrinę krizę. Klasimai, abejonės, prielai-

dos — tai konglomoratas, dažnai reikalaująs diskusijų, mąstymo, skaitymo.

4. Įsijungti į visuomenę ir užimti joje poziciją, teikiančią įvairias privilegijas ir uždedančią tam tikras pareigas. Ši pozicija yra apsręsta turimos profesijos, religijos, tautybės, vietovės, šeimyninės padėties.
5. Sudaryti šeimą.
6. Sutarti šeimoje.
7. Auginti vaikus.
8. Išlaikyti šeimą.

Ne tiktai jauno žmogaus savęs supratimas, jo fiziniai reikalavimai, bet taip pat ir visuomenė verčia jauną vyrą šias problemas sekmingai išrišti. Neatsiekus kurio nors tikslo ir kitų tikslų pasiekimas darosi sunkiai įmanomas, o be to, ir visuomenė baudžia. Štai neturįs savos profesijos individas baudžiamas žemesniu atlyginimu, žemesne socialine padėtimi, susiaurėjimu žmonių rato, iš kurio pasirenkami draugai, draugės.

Grupė, kuri padės individui šias problemas išrišti šiltoje ir užtikrinančioje atmosferoje, bus patraukles nė, kaip grupė, kuri teduoda progos tik vienam ar kitam brendimo keliastulpiui pasiekti, nors ji tam tikru laikotarpiu gali būti ir būtina ir nepakeičiama. (Palygink: Skautus Vyčius, Akademinį Skautų Sąjudį, Jūrų Skautų Budžius). Paskiri individai bręsta skirtingose srityse skirtingu laiku. Dažnai, vieniems būrelio nariams vedus ir besidomintiems šeimos išlaikymu atsiranda plyšys tarp jų ir nevedusiųjų narių dar bebandančių įsigyti profesiją, susirasti savo draugų būrį bei gyvenimo draugę.

Tačiau atsargiai! Sudarydami būrelių veikimo planus: viena, nepadarykite visus skautų vyčių būrelius profesinėmis, šeimyninėmis labaratorijomis. Ne vienas brolis kaip tik jiems priklausąs dėl jų dabartinio charakterio neberas tuomet sau vietos. Antra, padarydami būrelį patrauklų ir sukurdami barjerus į išorę tradicijomis, emociniu užangažavimu nepadarykime skautu vyčių tiek skautišku, jog jie prarastų ryšį su lietuviškuoju, kanadiškuoju, amerikoniškuoju, australiškuoju (kur jie besirastų) gyvenimu. Pripažįstu, kad ši galimybė gana utopiška, bet kai kurioms grupėms, nebūtinai lietuviškosioms, pavyzdžiui menonitams yra tai pavykę. Toks individas dėl skirtingumų sukurtų barjerų, nuo didesnės grupės lieka užsidaręs tik savo grupelėje.

Viliuosi, kad šios mintys vienam kitam būrelio vadovui pravers būrelio veikimą beplanuojant.

BŪRELIO II-RO IŠKYLA

(I-mosios Australijos Skautų Vyčių "Geležinio Vilko" D-vės vienos dienos iškylos į National Park, N. S. W. reportažas.)

Nenorėčiau sulaužyti senų vyčių tradicijų, ypač tos, kuri duoda kitiems progų paspėlioti, pasukti galvą ir nesužinoti, ką tie vyčiai savo iškylose ar sueigose veikia. Kadangi teko man aprašyti šią iškylą,

Būrelio II-jo broliai iškyloje National-Park.

įvykusią liepos mėnesį vieną sekmadienį, pasistengsiu papasakoti mūsų užsiėmimus, neišduodamas jokių paslapčių.

Būdami jauni ir energingi vyčiai, kelionės tikslą (National Park) numatėm pasiekti, pirma automobiliais nuvykdami į Waterfall, kopdami šešias mylias mirtinai pavojingais kalnais iki pat National Park. Čia norėčiau įterpti trumpą pastabėlę. Sakoma, kad bendrai jaunimas niekuomet gerai neapgalvoja, kai ką nors užsimoja ir rezultate niekas neišeina arba pridaro kokių nors kvailysčių, dėl kurių vėliau gailisi. Tokioj padėty būrelis II-ras neatsidūrė. Mes savo tarpe turime gerų galvų. Prieš pradedant iškylą numatėm kelionės gaires trupučiuką pamodifikuoti. Kad kelionė nebūtų perdaug rizikinga, iš savo plano pirmoj eilėj pašalinom Waterfall, bet šiurpulingai baimingą National Park, žūt ar būt, visvien nutarėm pasiekti.

Be reikalo savęs nevarginti ir neapsunkinti į National Park atvažiavom dvejose mašinose. Vienai mašinai atvykus anksčiau, joje važiavę pritaikė vieną iš vytiškų užsiėmimų, belaukdami atvykstančių kitų brolių. — Jei paminėčiau kokiu užsiėmimu broliai laiką praleido, išduočiau vytišką paslaptį. To padaryti negaliu. — Pagal nutarimą laiką nesivėluojant, susirinko visi iškylautojai. Buvome šeši.

Nuo čia vadovavimą perėmė būrelio vadas psl. R. Daukus. Pirmas jo įsakymas: "Išnaviguoti upę!" Jo vedami šeši vyčiai, viens po kito, laimingai perėjo per tiltelį į upės kitą krantą. Ten suradom australų vadinamą "boat shed". Išsinuomojom, vienas vytis paaukodamas, net savo paskutiniu pinigus, vieną laivelį. Sulipom ir jau plaukiam. Laiveliui nebūnant motoriniam, vadas paskirstė irkluotojus iš eilės. Pirmieji irkluoja sl. G. Kišonas ir psl. M. Mauragis. Nenuplaukus 100 metrų pastebim, kad vandens lygis laivelio viduje smarkiai pakilęs. Apklausinėjus ar iš mūsų nebūtų kas nors į baimę pakliuvęs ir sužinojus, kad ne, konstatavom, kad laivelis skęsta.

Kapitono sekanti komanda: "Irkluoti į artimiausią krantą". Po penkių minučių, kai jau visas maistas ir mūsų batai plūduriavo pusiau paskendę laivelio baseine, pasiekėm ir išlipom krantan. Kapitono klausydami į laivelį pripylėm dar daugiau vandens, akskaičiuodami, kad jis dar pasiektų "boat shed" nenuskendęs, mojom ir linkėjom gero vėjo mūsų narsiems broliams "savanoriams", kad jie laimingai galėtų pasiekti "boat shed" ir įtikinti tarnautojus, kad laivelis vandenį praleidžiąs. Tuo tarpu, kai mūsų herojai buvo užimti savo uždaviniu, likusieji laiko negaišino.Vadas pagalvojo, kad kitas laivelis gali būti mažesnis ir mums gali priseiti racijonuoti krovinius. Kažkam kilo idėja sumažinti maisto produktus, pradedant nuo vaisių. Idėjai visi pritarė ir iš karto pradėjom ją praktiškai pritaikyti, tuštindami ne vien savo vaisių maišelius, bet ir mūsų herojų. Žinoma, mūsų tikslas visai nebuvo nuskriausti mūsų didvyrius, kurie savo gyvybių pavojuje, išplaukė mums gero padaryti, bet labai paprastai sutaupyti jiems energijos ir laiko.

Daug laiko nepraėjo, kai sugrįžo mūsų herojai ir rezultate visus jų vaisius dar nespėjome sudoroti. Gal būt, ir gerai, nes jie nesuprato, o gal ir nenorėjo suprasti, kad tai darydami mes jiems norėjome tik gero. Jų diktatūrišku pageidavimu turėjome jiems numesti į laivelį visus likusius vaisius. Kol taip nebuvo padaryta jie iš viso nesutiko priplaukti prie kranto ir įsileisti mus į laivelį.

Sutartį sudarius, įlipome į laivelį ir pradėjome pildyti vado pirmą įsakymą — plaukti upe. Toji upė iš karto išsišakoja. Pasukom dešinėn. Navigatoriaus sl. V. Stasionio vedami plaukėm iki pat upės galo. Pakelyje, nors sutikom daugybę australų laivelių, aboridženų nei vieno nematėm. Kai tik pastebėdavom atplaukiantį laivelį, visiems australams praplaukėjams uždainuodavom lietuviškų dainų, o jie tikriausiai pagalvodavo: "new Australians"...

Po dviejų valandų, pasiekus upės galą, užnešėm laivelį ant uolų, irklus ištraukėm, laivelį apdengėm ir iššygiavom uolotais takeliais į kalno viršūnę. Iš kuklumo, pasitenkinom viršūnės ir nepasiekę. Suradę savo tikslams tinkamą vietelę, apsistojom. Šioj, dėl privatumo saugioj vietoj įsikūrę, pradėjom savo slaptus užsiėmimus. Gaila, kad neleistina išduoti ką ir kaip valgėm pietums, bet manau vadas nepyks jei pasakysiu, kad į menių įėjo du dideli, žali svogūnai, kurie turėjo svarbią įtaką vėlesniuose užsiėmimuose ir jų rezultatuose.

Pirmieji užsiėmimai buvo protiniai — nereikalaujantieji daug fizinių judėsių. Vadui atidarius diskusijų sesiją pradėjom nuodugniai gvildenti vieną iš skautiškiausių užsiėmimų — morzės abėcėlės teoriją ir praktišką pritaikomumą. Diskusijoms pasibaigus, kitiems protiniams užsiėmimams pravesti vadas paskyrė sl. R. Miniotą, po ko sekė sportinės varžybos. Vado paskirti du kapitonai — sl. V. Stašionis ir sl. R. Cibas — išrinkę savo komandas, kompetetingai vadovavo vienam iš pavojingiausių ir vyriškiausių grynai lietuviškų sportinių žaidimų. Visi vyčiai smarkiai fiziniai nukentėjo, bet daugiausia mėlynių surinko sl. G. Kišonas.

Saulei už kalnų nuslinkus, šis sportinis užsiėmimas pasidarė perdaug pavojingas ir vado įsakymu jis buvo atidėtas kitam kartui. Sugrąžinom laivelį, susirinkom dar vieną kartą ir prieš baigiant, vadas pravedė trumpą sueigėlę. Sueigos metu išklausyti keli pranešimai ir padaryti svarbūs nutarimai.

Iškylą užbaigę, susėdom į savo automobilius ir patraukėm namų link.

VYR. SKAUČIŲ KANDIDAČIŲ "AUDROS" BŪRELIO IŠKYLA — AUSTRALIJOJE

Sueigoje linksmai besišnekučiuodamos, susitarėm suruošti žygį — paiškylauti. Pasiryžom tikrai ilgą kelią padaryti ir žygiuoti, kol kojų pakelti negalėsim.

Šaltą šeštadienio rytą (25. 5. 61), 8 val. mes jau prie laikrodžių Flinders Street stotyje, Melbourne. Iškeliavom pakeltu ūpu ir tvirtu pasiryžimu.

Traukinyje besėdėdamos pastebėjom, kad mūsų iškyla bus tikrai skautiška, nes nė viena iš sesių neturėjo laikrodžio. Bet juk tai dar įdomiau, nes valgysim pietus, kai išalksim, o laiką spėsim pagal saulės kelią danguje.

Atsidūrėm Sandringame. Pasikeitusios batus, aptarusios kelią, pradėjom ilgąjį žygį.

Sandringamo pajūry pastebėjom labai minkštus, didelius akmenis. Užrašėm ant jų, kad čia yra praėjusios lietuvaitės skautės.

Iš pradžių kelionė buvo labai įdomi, nes pajūrys buvo labai uolotas ir kopėm per didžiausius akmenis, kad pereitume į kitą pusę. Mūsų kelionės paįvairinimui visas pajūrys buvo prisėtas negyvų "jellyfish". Viena iš sesių pasiryžusi padaryti gerą darbelį, ilga lazda pradėjo jas mesti atgal į jūrą. Visų sumesti nepasisekė, bet pajūrį toj vietoj ji truputi apvalė.

Po poros valandų žygio, visai nesiorientuodamos, kur mes esam, pradėjome pavargti ir ėmėm skųstis toliau negalinčios keliauti. Bet mūsų vadovė pasiryžimo turėjo dar pakankamai, tai mes nors ir murmėdamos, ėjom toliau.

"Džiugo" tunto (Melbourne, Australijoje) sesės klausosi vadovės nurodymų. (Sesių piešinys)

Priėjusios prie miestelio su įdomumu žiūrėjom į užrašą, norėdamos žinoti, kur mes esame, ir tikrai buvom įsitikinusios, kad mes jau nuėjom 10 mylių. Bet labai nustebom ir nuliūdom pamačiusios, kad mums atrodžiusi ilga kelionė, mus atvedė tiktai iki Beaumaris — tik 4 mylios tepadarytos!..

Nutarėm pietų nevalgyti, kol nepasieksim Mordaloc — dar 3 mylios iki pietų! Pradėjom abejoti ar galėsim išlaikyti, bet ėjom toliau.

Belipant aukštomis uolomis, dvi iš mūsų pavyzdingų skaučių pastebėjo mažą berniuką apačioje. Jis paslydęs nuo uolos ir nepajėgia atgal užlipti, bet kabo ore ir šaukia.

Audros būrelio iškylos metu gelbėjamas berniukas (Sesių piešinys)

Tyliai, kad vaikas neišsigąstų, sesės nusileido nuo uolos ir, vargais negalais, po ilgo triūso, jį užvedė į viršų. Jis pasipasakojo, kad jo pieštukas nukritęs ir jis jį būtinai turėjęs pasiimti. Besiekdamas pieštuko ir nuslydęs.

Atrodė, kad gerų darbų mums netruks!

Saulė pradėjo spirginti visai rimtai (gegužės mėn. Australijoje yra vėlyvas ruduo), ir mūsų apsiaustai pasidarė per sunkus ir visai nereikalingi. Išalkom ir pavargom. Bet jau ir Mardaloc netoli. Pralinksmėjom ir kuo greičiau skubėjom pasiekti tą jūros tiltą, ant kurio, atrodė, bus malonu pailsėti.

Pietūs! Apsidairėm kuri turi skaniausius sumuštinius ir puolėm valgyti.

Užkandus, pailsėjus, reikėjo rimčiau pasikalbėti. Perskaičius programą, sekė daug klausimų ir gyvai diskutavome savo veiklą.

Po pietų jautėmės kaip naujos - ūpas pakilo. Paklausėm žvejį, kiek dar liko kelio iki Frankston. Jis atsakė, kad dar 12 mylių (nuo Sandringam iki Frankston — mūsų kelionės tikslo — yra 18½ mylių). Vėl pradėjo rodytis, kad kelias per ilgas ir nepajėgsim pasiekti tikslo — gal geriau namo važiuote važiuoti? Bet pagalvojom — kaip mes, vyresnės skautės, vėliau galėsim kitiems į akis pažiūrėti? Išėjom su tokiu pasiryžimu, o čia pusės kelio nenueita. Kokia gėda!.. Pasidrąsinusios, iššygiavom toliau. Pajūrys pasitaikė tiesus, akmenys pasibaigė, tik tas smėlis — smulkus ir labai purus... Batai klimpsta, sunku eiti.

Juo toliau ėjom, juo pajūrys darėsi neįdomesnis — tik baltas smėlis, mėlyna jūra ir melsvas dangus, bet ėjom pakeltu ūpu, linksmos ir atrodė juo toliau, juo greičiau mus kojos nešė. Pasiryžimas švietė kiekvienos veide. Ėjom kaip kareiviai.

Atrodė jau tikrai nedaug liko eiti. Pradėjo temti. Bet mūsų atkaklus užsispyrimas mus varė vis tolyn. Jau dabar nejautėm, kad einam. Dėjom koją po kojos automatiškai — vieną po kitos, vieną po kitos... Jeigu tik viena pabandė sustoti, tai kitos tuojau supuolė, paėmė už rankų ir ėjome toliau. Pajūriu eiti vėliau pasidarė per tamsu, tai patraukėm keliu, kuris tiesėsi pakrante. Kojos pajutusios kietą kelią, kaip užburtos nešė mus į priekį. Galima buvo jausti įtampą. Pradėjome skaičiuoti namus: "Jau tikrai netoli" — galvojom, bet vis toliau mus vedė kelias, vis toliau ir toliau...

Pagaliau priėjom užrašą: Frankston - Please Slow Down. Mums to tik ir reikėjo. Užėjom į pirmą kavinę, atsisėdom ir ištiesėm pavargusias kojas. Taip ir prasėdėjom pusę valandos jas masažuodamos "band-aids" ant sutrintų pūslių.

Buvome linksmame ūpe, pasiekę savo tikslą, kad net dar toliau norėjom žygiuoti, bet mūsų vienos dienos programa buvo baigta. Tad sulipusios į traukinį, dainuodamos važiavom į Melburną.

"Bet, gal dar ką nors?.." — apgailestaudamos pasibaigusią iškylą klausėm viena kitos. Taip ir nuvažiavom pas savo vadovę. Pavalgėm, kavos galionus išgėrėm, padainavom ir apsižiūrėjusios, kad jau 10:30 val. nakties, pasiryžom tikrai namo važiuoti.

Grįžom, nors ir labai pavargusios, bet linksmos!

Šviesiaplaukė Sesė

vyr. sk. D. PIPIRAITĘ ir
sk. vyt. H. JOKUBAUSKĄ

sukūrusius skautišką šeimą, gražiausio gyvenimo linki -

Worcesterio Neringos
Vietininkijos Sesės

PAŽINKIME LIETUVĄ.

NEMUNU PLAUKIANT

Vienodai ir nuobodžiai čiauksėdamas plaukia prieš vandenį nedidelis garlaivis... Nuo ilgos kelionės nuvargęs, nuo nemiegojimo apsiblausęs stoviu garlaivyje ir žiūriu aplinkui. Nuo garlaivio čiaukšėjimo miegas ima, bet platus Nemunas ir jo krantų gražumas traukte traukia į save mano akis ir širdį. Žiūriu ir negaliu atsižiūrėti ...

Štai, ant kalno, iš anapus miškų, pasirodo varpinės viršūnė, paskui rausvas bažnyčios stogas, pagaliau staiga išlenda ir visas miestelis su išmėtytais klonių ir pakalnėmis pilkais ir margais nameliais. Bažnyčia baltuoja pačioje aukštoje vietoje, tartum visa ir visus laikydama po savo kojomis.

"Keno tas miestelis? Kaip jis vadinas?" ateina man į galvą mintis, ir ilgai dar žiūriu į jį, jau pasilikusį užpakalyje, vakaruose.

Čia vėl išlenda iš tarpumiškės dvaras, senas, apgriuvęs jau bokštas, savo dantyta viršūne primenąs senovės tvirtapilį.

Ir nuo šitų dvarų ir bokštų, kurie mainosi po vienas kito, kreipiu savo akis į žaliuojančias pievas ir laukus, į išmėtytus Nemuno pakrantėmis sodžius. Traukia jie į save mano širdį ir mintis. Štai tas ant kalnelio sodžius taip primena mano tėvo tėviškę. Juk ir čia tie patys žmonės su savo rūpesčiais, vargais ir papročiais gyvena. Štai tokia pat banda po krūmus lando; paupiais vaikšto, rėkauja tokie pat žąsų pulkai, kokius ir aš kadaise Šventosios pakrantėmis ganydavau... Ir vėl kreipiu savo akis į platų galingą Nemuną.

* * *

Štai prieš mus atplaukia sieliai: garlaivis greitai su jais susilygina. Plaukia jie taip palengva, jog tik tik galima pastebėti. Jų viduryje stovi padirbdintos iš šiaudų palapinės, netoli jų liepsnoja mažos sukurtos ugnelės; ant jų kabo katilėliai. Iš abiejų galų sielių stovi po vieną ar du vyrus. Nusitvėrę abiem rankom ilgą vairą sunkiai sunkiai jie suka. Lyg nenoromis sielių pryšakys palengva sukasi nuo garlaivio į upės vidurį, ir sieliai, vandens nešami, slenka pro šalį. O vyrai dirba ir dirba. Ir taip ištisas dienas, nakvodami šaltyje ir lietuje, šildydamies tik prie savo mažų ugnelių ir katilėlių. O, gal būt, labai iš toli Šventąja ar Nerimi atvarė jie tuos sielius į Nemuną; gal būt, tai mano matyti ar pažįstami žmonės arba net kaimynai ...

Ir atsidėjęs pradedu žiūrėti į aukštą, saulės nudegtą žmogų, kuris sustojo yręsis, žiūri į garlaivį ir kartu, rodosi, stebis į mane. Nežinau, kodėl man ateina mintis, kad tai turi būti kampininkas Vidžiūnas, kuris gale mūsų sodžiaus su didele šeimyna gyvena. Kaip tik jo statula, aukšta ir tvirta, kaip tik toki pat gelsvi plaukai ir ūsai ir ant pečių kaip tik toks pat pilkas, apdriskęs švarkelis, kurį jis visados nešiodavo. Noriu surikti jam, kad mane pamatytų ir pažintų, bet sieliai jau lieka toli garlaivio užpakalyje ...

O mes plaukiame plačiu Nemunu toliau ...

Jau artinasi vakaras. Atsibosta man stovėti, taigi atsisėdu ir pradedu snausti.

Jau sutemus pasirodo pagaliau Aleksotas ir Kauno žiburiai. Garlaivis įplaukia į uostą ir sustoja. Visi pradeda lipti ...

Biliūnas

RAŠOME PATYS

KAZIUKO MUGĖ

Kaziuko mugė šiais metais įvyko kovo 26 d. ir labai gerai pasisekė. Skautai aksti tą rytą susirinko į salę ir sunkiai dirbo, tvarkydami stalus, neš-dami prekes, ruošdami užkandžius ir puošdami salę.

Tuoj po Mišių salė prigužėjo pilna žmonių. Visi mes buvom patenkinti: vieni džiaugėsi gražiomis laimėtomis dovanomis, kiti skaniais sausainiais, skaniais riestainiais ir gardžia gira. Visą dieną skautai sunkiai dirbo, pardavinėdami loterijos bilietus, gardumynus, gėrimus; sukinėdamiesi, bėgiodami iki nuovargio. Visi buvo pavargę, bet patenkinti, kad mugė puikiai pasisekė.

Vytautas Baukys

GABIJOS TUNTO DEŠIMTMETIS

Sesės savo tunto dešimtmetį pradėjo švęsti balandžio 15 d. Vakare susirinko daug skaučių, skautų ir tėvų. Po oficialiosios dalies prasidėjo meninė programa. Sesė Audronė Vaitiekaitytė paskambino pianinu, sesė Laimutė Rastenytė padeklamavo "Kur bėga Šešupė", paskui grupelė skaučių pašoko tautinių šokių pynę. Po trumpos pertraukėlės maršui grojant įžygiavo broliai ir iš trumpų pagaliukų surišo vėliavai stiebą ir salės vidury iškėlė mūsų gražiąją trispalvę. Prie vėliavos vienas skautas padeklamavo Vaičiūnienės "Neužmiršk", o kitas perdavė sesėms Mindaugo d-vės brolių linkėjimus. Nuleidę vėliavą, suardę stiebą, vėl visi iššygiavo iš salės.

Po programos prasidėjo šokiai, kurie tęsėsi iki 12 valandos.

Arunas Vaitiekaitis

DEŠIMT METŲ BALTIJOS TUNTUI

Dešimt metų yra žmogaus ar organizacijos gyvenime ilgas laiko tarpas. Daug įvykių, liūdnų ir linksmų per tą laiką įvyksta.

Šių metų balandžio 23-čią dieną Detroito Baltijos Tuntas atšventę savo gyvavimo pirmą dešimtmetį. Vadovai, skautai ir skauteliai stropiai ruošėsi. Minėjimą pradėjome iškilmingomis Mišiomis, ir skautai bendrai priėmė šv. Komuniją. Po pamaldų visi susirinkom salėj. Salės priešaky sėdėjo prezidiumas. Sekė kalbos, sveikinimai, tunto įsakymai. Penki vilkiukai davė skauto įžodį. Naujieji geltonšlypsiai sudarė "Briedžių" skiltį. "Žirgų" skiltis įteikė jiems gairelę ir palinkėjo: Auk, stiprėk, visad budėk".

Penki Mindaugo draugovės skautai ir du Šarūno laivo jūrininkai buvo apdovanoti žymeniu "už nuopelnus". Juos pasveikino tuntininkas s. Vladas Pauža.

Po trumpos pertraukėlės sekė meninė dalis, kurią atliko Mindaugo draugovės skautai. Jie pastatė gražią piramidę "Gedimino Stulpus" ir vaizdelį "Sapnas".

Visi gailėjosi, kad tunto dešimtmečio proga išleistas leidinėlis dėl techniškų kliūčių Detroitą pasiekė minėjimui pasibaigus. Leidinėlis labai gražus ir kiekvieno skauto knygų lentynėlėj turi užimti atatinkamą vietą.

Saulius Kaunelis

1961 SKAUTŲ STOVYKLA

Šių metų Detroito skautų stovykla įvyko Ortonville, Mich. Stovyklos vadovas skautininkas brolis A. Banionis labai gražiai pravedė mūsų programas ir žaidimus. Labai įdomūs buvo ir mūsų laužai..

Stovykloj visi susigyvenom, daug išmokom ir sustiprėję ir įgavę daugiau patyrimo grįžom namo.

Algis Ratnikas

ĖJO SKAUTAI IŠKYLAUTI . . .

Liepos 31 d. Detroito Mindaugo draugovės skautai suruošė iškylą į Ortonville Parką. Gražiame pušyne susirinko Mindaugiečiai, jų tėveliai, sesutės, draugovės globėjas skautininkas Algirdas Vaitiekaitis ir mūsų pirmūnas Jaunius Gilvydis.

Iškylą pradėjom tos dienos įsakymais. Brolis Jaunius padalino mus į grupes ir išsiuntė ant kalnų priimti jo signalizuojamų žinių. Jis gerą valandą siuntė mums vėliavėlėmis įvairias žinias. Tuo laiku mažieji broliukai ir sesutės sekė ženklus, matavo ir rinko lapus. Bedirbdami visi sukaitom, tad globėjas leido valandai pasimaudyt. Po ekskursijos į Big Fish ežerą skanūs pietūs buvo dar skanesni.

Energiją išeikvojom, žaisdami vėliavėlių vogimą. Kad tėveliai irgi pabėgiotų, visi iškylautojai smagiai sužaidė kvadratą. Po puikios iškylos visi išsivažinėjo į namus.

Saulius Kaunelis

Paskutinį kartą nuleidžiam vėliavas Detroito skautų-čių stovykloje.

(pasaka)

(tęsinys)

Kai nušvito audringas dangus,
Ir saloj tyluma išsiliejo,
Kažin koks nematytas žmogus
Pas našlaitę Marytę atėjo.

- Labą dieną, mergaite viena,
Ką darysi tu čia be senelio?..
Jei priimtum gyventi mane,
Tau bus visko, ko geidžia širdelė.

- Aš nenoriu saloj svetimų,
Greit suraskite savąjį kelią;
Kas nebijo žaibų ir audrų,
Tam nereikia pagalbos žmogelio ...

Velnias šaipės: - Ar mes ne draugai?..
O Marytė paleido kaladę..
Ir staiga nematyti šimtai
Erelių prie jos atsirado.

Nusigando ponaitis labai.
Kas įvyko, nė pats netikėjo:
Virš galvos tik plasnojo sparnai,
Piktos akys žemyn težiūrėjo.

(Bus daugiau)

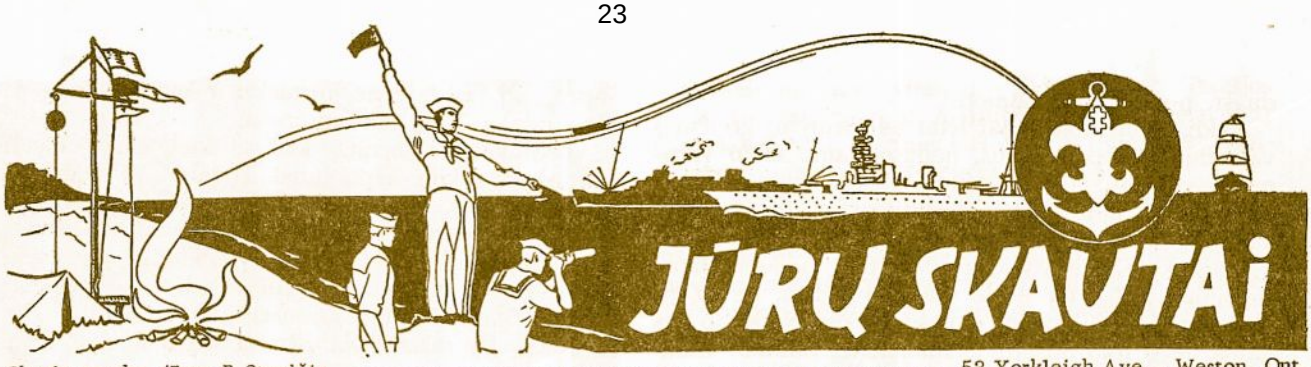

Skyrių tvarko jūrvs. B. Stundžia ..... 53 Yorkleigh Ave., Weston, Ont.

RYKLIAI — ŽMOGĖDROS

Per paskutinius metus padažnėjus ryklių užpuolimo atsitikimams paliai Amerikos ir Ramiojo vandenynų pakrantes ant besimaudančiųjų bei žvėjų, tam tikra įstaiga prie A. B. I. (Amerikos Biologijos Institutas) ėmusi nuodugniai tyrinėti pastaruosius atsitikimus. Kornello universiteto profesorius daktaras Parry Gilbertas kuris, vadovauja tam ryklių tyrinėjimo skyriui, viename pasikalbėjime pasidalino įdomiais duomenimis apie tas nepasotinamas pabaisas, kurios tikrai yra žmogėdros.

Rykliai išsilaikė iki čiolei nuo priešistorinių laikų; mokslininkų manymu jie egzistuoja daugiau kaip 350 milijonų metų. Per tą laiką ryklių dydis ir orgonizmas kiek pasikeitė, bet ypatingų ryškių permainų juose neįvyko. Dabar yra žinoma penkios vyraujančios rūšys, kurios užtinkamos visose jūrose ir vandenynuose, kur vandens temperatūra yra ne žemiau kaip 55° F. Tokiu būdu, sutinkami šiltuose vandenyse plėšrieji gyviai niekuomet nepasirodo prie poliarinių okeano vandenų.

Patys pavojingiausieji, didžiausieji ir nepasotinamieji yra skaitomi baltieji rykliai ir rykliai tigrai (šitą pavadinimą yra gavę nuo juodų juostų ant jų kūno, primenančių tigro kailį).

Sekantieji pagal dydį: ryklys - plaktukas (jo galvos forma panaši į paprastą dailydės plaktuką) ir mėlynasis ryklys (pats mažiausias, bet nė kiek plėšrumu neatsiliekąs nuo savo kitų broliukų.

Visos šios rūšys priskaitomos prie žinomųjų ir dažniausiai stebiamų ryklių — žmogėdrų.

Aukščiau nurodytos ryklių rūšys yra apie 15 jardų ilgio nuo galvos iki uodegos (baltasis ryklys ir ryklys tigras), mėlynasis ryklys — dvigubai mažesnis. Be šių išvardintų penkių vyraujančių rūšių, yra žinomo dar penkios: grenlandiškas arba poliarinis ryklys, skiriantisis nuo kitų tuo, kad gyvena šaltuose vandenyse, jūros katinas, jūros lapė ir bedantis ryklys. Paskutinysis yra nuo pusantros iki dvejų pėdų ilgio. Šie mažesni rykliai jokio pavojaus žmogui nesudaro. Kas liečia ryklius - žmogėdras, tai jie Amerikos paplūdymiuose pasirodo tiek grėsmingi besimaudantiems, kad su jais kovojant reikia taikyti pačias griežčiausias priemones. Šitas priemones nustato ir išdirba A. B. I. ir yra vykdoma pakrančių sargybos, kuri maudymosi sezono metu išsiunčia patruliuojančius pastatus, sunaikinti pasirodančius paplūdymiuose ryklius - žmogėdras.

Per 1960 metus USA buvo 30 žmonių užpuolimų, iš kurių penki baigėsi mirtimi; kitais atsitikimais pulti ryklių žmonės pasveiko, bet nustojo rankų, arba kojų ir pasiliko invalidais. Vienas iš dramatiškiausių įvykių buvo, kai ryklys - žmogėdra užpuolė Johną Braduru Sigurto paplūdyme, New Jersy valstijoje. Vieną sekmadienį Johnas su savo sužieduotine atvažiavo į kalbamą paplūdimį. Po neseniai praėjusios audros jūra buvo dar nenurimusi, bet jaunieji žmonės panorėjo pasisupti ant bangų ir laukė ateinančios didžiulės bangos, kuri galėtų juos nunešti toliau nuo kranto.

Kai Braduras buvo 100 jardų atstu nuo kranto, jis pamatė vandeny kaž kokį didelį tamsų daiktą ir per keletą sekundžių pajuto, kad kažkas čiupo dešinę koją. Pradžioje jis jokio skausmo nepajuto, bet pamatė, kad vanduo aplink jį nusidažė krauju. Jis metėsi į krantą ir savo sužadietinės pagalba išbrido. Jo koja buvo labai sužalota, beveik visi raumenys buvo nuplėšti ir kaulas iki kelio buvo apnuogintas. Kiti ten pat buvę netoli besimaudantieji šoko pagelbėti sužeistajam ir telefonu iššaukė greitąją pagalbą. Pristačius į ligoninę, gydytojai buvo priversti tuojau nupiauti koją.

Kiek laimingiau pavyko ištrūkti studentui-korėječiui Richardui Čungui, kuriam besimaaudant Ocean City paplūdymy, jį užpuolė net du rykliai iš karto: vienas čiupo jo dešinę koją, kitas — kairę. Bet korėjietis Čungas nepametė galvos — kumščiu smogė pirmąjam rykliui į nosį, kitas irgi išsigando ir abu stengėsi pasprukti. Dideliu vargu, nusilpęs nuo skausmų, korėjietis pasiekė krantą, kur jam buvo suteikta pagalba. Abiejose kojose buvo gilios žaizdos, bet laimei nupiauti jų nereikėjo ir po ilgogydymo studentas pasveiko.

Rykliai puola žmones ne iš kraujageriškumo, bet dėl alkio, kuris pas juos yra pastoviai jaučiamas. Jiems vistiek kuo prikimšti skilvį, turintį nepaprastai storas sieneles ir virškinantį netgi akmens anglį.

Vieno laivo jūrininkai atliko įdomų bandymą su alkanu rykliu, sekusiu paskui jų laivą Raudonojoj jūroje.

Per kelias minutes ryklys prarijo išmetus į jūrą tuščią cinkuotos skardos dėžę nuo biskvitų, surištą virve 80 svarų pundą laikraščių, maišą akmens anglių, dvi plytas įvyniotas į antklodę ir keletą skardinių pridėtų virtuvės likučių. Ryklio nasrai yra taip platūs, kad jie lengvai gali praryti iš karto du, vienas prie kito prisiglaudusius žmones arba statinę,

du su puse pėdos diametro.

Rykliai plaukioja labai lėtai (4 jūrmylių greičiu į valandą), bet per metus, nepasotinamo alkio varomi, jie praplaukia nemažiau 35 tūkstančius mylių kelią. Šitas jų judėjimas, mokslininkų aiškinamas tuo, kad visą laiką jie ieško sau grobio.

Nors kaip nustatyta, rykliai turi neperaštriausį regėjimą, bet užtat uoslė yra išsivyščiusi, be to, jų organizme slypi kaž kas panašaus į radarą, kurio pagalba jie iš tolo nustato plaukiančius vandeny daiktus, žuvų pulkus ir moliuskas. Naikindami visokias atmatas, perdegusį anglį (šlaką), ir kitas iš laivo metamas bei potvynio nešamas nuo kranto šiukšles, rykliai eina okeano sanitaro pareigas, ir mokslininkai vadina juos plaukiojančiomis atmatų duobėmis. Todėl nėra stebėtina, kad šitie nepasotinamieji sutvėrimai puola besimaudančius žmones. Prarydami tūkstančius mažų jūros vėžių, silkių ir kitų įvairiausių moliuskų, rykliai tačiau vengia pulti aštuonkojus bei sprutus (pastarasis žymiai didesnis už aštuonkoį), kurie pavojaus atveju išleidžia iš savęs juodai-violetinį skystį, arba vadinamą "rašalą".

II Pasauliinio Karo metu, ryklių aukomis tapo nemažai torpėduotų laivų jūrininkų. Jieškodami priemonių apsisaugojimui nuo ryklių užpuolimų, amerikiečių mokslininkai, Wood-Hollsco Okeanografijos Instituto bendradarbiai, panaudojo savo išradimui plėšriųjų ryklių baimę prieš spruto "rašalą" ir pagamino labaratorijose panašų skysttį, kuriuo buvo aprūpinti visi laivyno jūrininkai ir kariai, plaukę sąjungininkų laivų - transportuose.

Teisingai galvojama, kad su kiekvienais metais padažnės ryklių užpuolimai. Todėl A. B. I. kreipėsi į visus jūros sporto megėjus, pasiūlydamas jiems vengti maudytis audringame ir drumzliname vandeny, kur plėšrieji rykliai gali nepastebimai prisiartinti prie savo aukų. Reikia įkypai stebėti vandens paviršių ir išlaikyti pilną ramumą-šaltumą, susitikus su rykliais. Paprastai ryklių-žmogėdrų aukomis tampa į paniką įpuolę žmonės.

Atsitikimas su korėjiečiu studentu parodė, kad rykliai yra bailiai ir gelbėtis nuo jų bėgimu nepatartina. Tačiau statyti save į pavojų esant netoliese rykliams taip pap nereikalinga; juos pamačius artėjant, rekia ramiai plaukti į krantą arba į seklesnę vietą.

Paskutinių metų stebėjimai parodė, kad ryklių pasirodymas prie šiaurės Atlanto padažnėjo po Antrojo Pasaulinio karo, nes padidėjės laivų judėjimas parūpina alkanoms pabaisoms daugiau įvairių atmatų.

Rykliai visiškai išnyko iš įlankų į kurias neužsuka okeaniniai ir kabotažinai (pakrančių) laivai. Pažymima, kad per paskutinius metus kai kurių ryklių rūšys pradėjo rodytis gėluose vandenyse; pietų Amerikos upėse (Amazonė-Parana) ir Indijoje (Gangas ir Indas). Todėl nebus didelė staigmena, jei ateity rykliai bus pastebėti Hudsono ir kitų upių vandenyse.

j. s. Ignas Petniūnas

Los Angeles jūrų skautų motorvalties NIDA krikšto tėvai p. Andrašiūnienė ir p. Mažeika. Nuotr. P. Jasiukonio

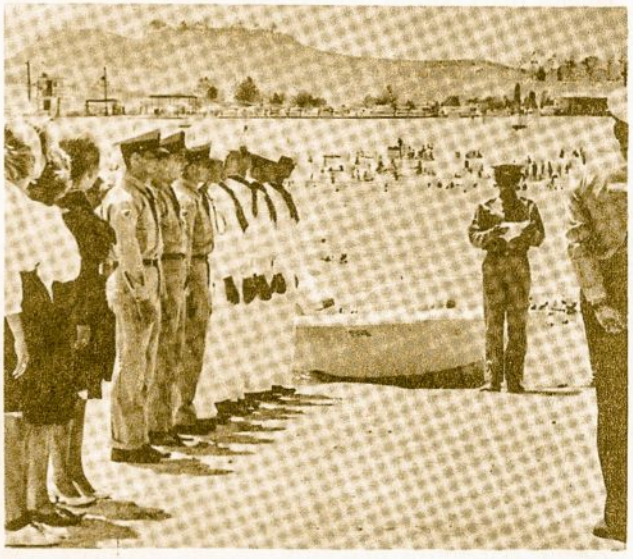

Los Angeles jūrų skautų naujos motorvalties NIDA krikštas 1961 mt. liepos 30 d. Skaitomi įsakymai. Nuotr. P. Jasiukonio

IŠ KETURIŲ ŠALIŲ

° Čikagos "Bebrų" ir "Ūdrų" stovykla įvyko toli nuo Čikagos vienoje negyvenamoje saloje.

° Šiemet sukako 25 metai nuo jūrų skautų J. Garmaus ir J. Nemcinavičiaus žuvimo. Taip pat 28 metai nuo jachtos "Budys" žuvimo.

JŪRŲ SKAUTŲ VADŲ KONFERENCIJA

Dainų Šventės proga Čikagoje j. v. s. dr. A. Aglinsko namuose esančiame jūrų skautų būkle, š. m. liepos mėn. 2 d. vakare įvyko skautų vadų sueiga, kurioje dalyvavo 17 brolių ir sesė ps. D. Lukošiūnaitė. Sueigai vadovavo svečias iš Clevelando j. ps. P.

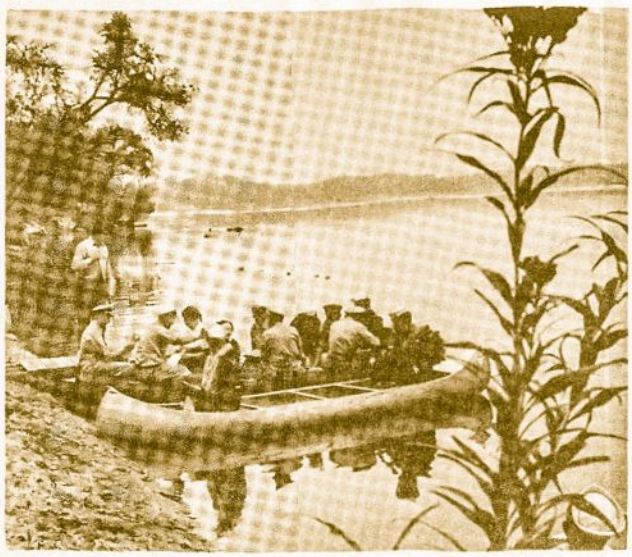

Stovyklaudami Čikagos jūrų skautai-tės ruošiasi nuleisti vainiką žuvusiems prisiminti. Nuotr. L. Knopfmilerio

Petraitis, sekretoriavo v. v. G. Bubelis.

Programoje jūrų s. kun. J. Raibužis SJ patiekė referetą "Jauniai – jūrų skautų šakos ateities egzistencijos pagrindas". Prelegentas kvietė daugiau kreipti dėmesio į skautiškos dvasios ugdymą jaunuosiuose ir į parinkimą tinkamų vadovų. Tik tvirta skautiška idealogija paremtas jūrų skautų šakos darbas, pagal prelegentą, gali duoti tinkamus veiklos rezultatus.

Apie vadovą jūrinio skautavimo kelyje minčių patiekė j. v. s. Alg. Aglinskas, pabrėždamas reikalą jūrų skautų vadovams giliau suprasti lietuviškos jūrinės idėjos skleidimo prasmę jaunimo tarpe. Apie jūrų skautų šakos darbus praeityje papasakojo j. v. s. Knopfmileris. Jūrų skautų skyriaus vedėjas j. s. E. Vengianskas padarė platesnį pranešimą apie skyriaus darbus ir planus.

Pranešimus apie vienetų veiklą padarė "Baltijos Jūros" tuntininkas j. ps. A. Butkevičius ir apie padėtį Clevelande valt. G. Sniečkus. Šios dvi vietovės ir buvo atstovaujamos konferencijoje.

Konferenciją sveikino rašttu j. s. kap P. Labanauskas,v. s. A. Matonis ir žodžiu, LSB Vyriausio Skautininko vardu s. Br. Juodelis, LSB VSP. Konferencijos dalyviai nutarė pasiųsti sveikinimus LSS Pirmijos Pirmininkui, Vyriausiai Seserijos Skautininkei ir Vyriausiam Brolijos Skautininkui. Maloni ir šeiminiška sueiga buvo užbaigta jaukia arbatele, kurią paruošė sesės jūrų skautės. *K. Naras*

BAIGTI LAIVININKŲ KURSAI

Čikagos jūrų skautų "Baltijos Jūros" ir "Juodkrantės" jūrų skaučių tuntų surengti laivų vadovų-vių kursai balandžio 30 d. turėjo teoretinės dalies baigiamuosius egzaminus.

Kursų teoretinė dalis turėjo dešimt seminarų, mokomąją laivo sueigą ir baigiamąjį darbą – laivo veiklos metinį planą detalėse, pagal paruoštą problemą. Seminarai, pagal paruoštą programą, raštu turėjo savus egzaminus. Jose dėstė šie lektoriai: v. s. dr. J. Aglinskienė, v. s. H. Plaušinaittienė, j. v. s. Alg. Aglinskas, j. v. s. dr. K. Aglinskas, ps. Vyt. Černius, s. Br. Juodelis, j. ps. R. Mieželis, j. s. A. Levanas, j. s. kun. J. Raibužis, SJ, j. s. E. Vengianskas ir s. Vl. Vijeikis.

Greta teoretinės dalies į kursų programą įeina vadovavimo stažas laivuose ir vasaros stovyklose. Kursų lankytojų dalis šį stažą jau turi arba atlieka dabar.

Kursų teoretinę dalį atliko, egzaminus išlaikė ir namų darbą atliko: valt. Jolanda Eigėlytė, vair Rūta Domarkaitė, valt. Ramunė Kviklytė, v. v. Audris Aglinskas, v. v. Ksaveras Aleksiūnas, vair. Eugenijus Balčiūnas, valt. Kęstutis Eidukonis, Vytautas Kenstavičius, valt. Vytautas Miklius, v. v. Gintaras Mančas, vair. Algis Paukštelis ir v. v. Gintaras Rėklaitis. *B. Banga*

Čikagos stovyklos vadovai tariasi: J. Gelytė, R. Kviklytė, J. Liškevičiūtė (viršuje), j. ps. J. Kregždaitė - stov. v-kė, v. v. G. Bubelis - stov. v-kas Nuotr. L. Knopfmilerio

ATLANTO RAJONAS - JAV

New York, N.Y.

* Tauro ir Neringos tuntai Joninių dieną gražiai pasveikino savo dvasios vadovą s. kun. Joną Pakalniškį, įteikdami dovanėlę ir gėlių.

* Rugpiūčio 12 d. New Yorko tuntų vyr. skautės ir skautai vyčiai turėjo savaitgalio iškylą Bear Mountains miškuose. Čia kandidatės: Vida Solomonaitė ir Regina Kulytė davė vyr. skaučių įžodį. Gi vyčiai iš kalnų irgi parsivežė tris naujus brolius su violetiniais kaklaraiščiais tai: Kęstutį Šetiką ir Elizabetho vadovus brolius Algį ir Vytą Bitėnus, kurie kandidatavo N.Y. vyčių draugovėje.

* Neringos ir Tauro tuntai gausiai dalyvavo Atlanto rajono "Baltijos" stovykloje. Sesių stovyklavo 36, brolių - 39.

* Atlanto rajono Vilkiukų Skyriaus pravestame gamtos pažinimo konkurse Tauro tunte pirmą vietą laimėjo vilkiukas Algimantas Bružinskas, antrą - Robertas Šilbajoris ir trečią - Gintaras Miklas.

* Rugsėjo 11 d. rytą, grįžtant iš Sodus, Mich., prie Reading - Lancaster automobilio nelaimėje tragiškai žuvo New Yorko skaučių Neringos tunto D.L.K. Birutės draugovės draugininkė v. s. v. sl. Judita Audėnaitė.

Brangiai mūsų draugininkei

v.s.v.sl. J. AUDĖNAITEI

žuvus kelionės nelaimėje, jos tėveliams ir sesutei Daivai reiškiame gilią užuojautą ir kartu liūdime -

"Birutės" Skaučių Draugovė

Tuntininkės pavaduotoją sesę Daivą ir jos tėvelius, liūdinčius dėl sesutės - dukrelės

v.s.v.sl. J. AUDĖNAITĖS

tragiškos mirties, nuoširdžiai užjaučia ir kartu liūdi

New Yorko Skaučių "Neringos" Tuntas

Tragiškai žuvus

v.s.v.sl. J. AUDĖNAITEI,

liūdinčią sesę Daivą, tėvelius ir "Neringos" tuntą užjaučia -

New Yorko skautų "Tauro" tuntas

Worcester, Mass

* Atlanto Rajono skautų sporto šventė. Šių metų birželio 24-25 d.d. Maironio parke įvyko šeštoji rajoninė skautų sporto šventė. Ši graži "Nevėžio" tunto tradicija tęsiama toliau ir kasmet sutraukia vis daugiau skautų ir skaučių. Šiais metais sporto šventę pravedė "Nevėžio" tunto tuntininkas s.v.v.sl. A. Prapuolenis, padedamas kitų vadovų ir skautų tėvų.

Šventė buvo atidaryta šeštadienio rytą vėliavų pakėlimu ir himnais. Krepšinyje, tinklinyje ir lengvoje atletikoje gana plačiai pasireiškė jauniai iš Bostono, Brocktono, Elizabetho ir Worcesterio. Sporto šventėje dalyvavo skautai iš Bostono, Brocktono, Elizabetho, Hartfordo, New Yorko ir Worcesterio. Taip pat dalyvavo sesių komandos iš Bostono ir Elizabetho.

Šeštadienio vakare buvo Joninių laužas, kurio programą atliko Worcesterio sesės ir broliai. Laužą pravedė s.v.v.sl. R. Židžiūnas, pasveikino Jonus ir Janinas ir laužą uždegti kvietė s. P. Molį. Po laužo įvyko šokiai.

Sekmadienį įvyko lengvosios atletikos varžybos ir finalinės krepšinio ir tinklinio varžybos.

Specialiai įteiktos taurės geriausiam sportininkui sporto šventėje, V. Bitėnui - Elizabethas, geriausiam jaunių sportininkui - G. Griauzdei - Bostonas ir geriausiam senjorų krepšininkui V. Vaitkui - New Yorkas.

Daugiausia taškų sporto šventėje surinko Worcesterio skautai (62 taškus) ir jie laimėjo rajono pereinamąją taurę. Antroji vieta atiteko Bostono skautams surinkusiems 34 t., trečioji vieta New Yorkui surinkusiam 19 t., ketvirtoji vieta Hartfordui - 16 t., penktoji vieta Elizabethui - 11 t. ir šeštoji vieta - atiteko Brocktono broliams, kurie pirmą kartą pasirodė sporto šventėje ir neturėjo laimės surinkti taškų. Pirmas vietas laimėjusiems buvo įteiktos taurės, o antras ir trečias vietas - pažymėjimai.

Sporto šventė iškilmingai buvo uždaryta sekmadienio vakare. Uždaryme dalyvavo D. Fondo Vedėjas s. P. Molis, Rajono Vadeiva s. V. Pileika, Bostono "Žalgirio" tunto tuntininkas ps. J. Vaičjurgis, Brocktono skautų d-vės draug. s.v.v.sl. J. Monkus, Elizabetho skautų d-vės draug. s.v.v.sl. A. Bitėnas, New Yorko tunto atstovas s.v.sl. R. Klivečka, Rajono Vadeivė ps. E. Banevičienė, Worcesterio "Neringos" viet. vietininkė ps. E. Gorodeckienė, "Nevėžio" tunto tuntininkas s.v.v.sl. A. Prapuolenis, Skautų Tėvų Komiteto Pirm. p. J. Palubeckas, Vice - Pirm. p. J. Pipiras ir kitų organizacijų atstovai. Šventė buvo užbaigta vėliavų nuleidimu, Lietuvos ir Amerikos himnais ir su mintimi kitais metais vėl susitikti. Nuoširdi padėka priklauso Skautų Tėvų Komitetui, tėveliams, mamytėms, sesėms ir broliams, kurie savo darbu pri-

sidėjo prie šventės pasisekimo. Taip pat skautiškas ačiū Bostono "Žalgirio" tunto tuntininkui ps. J. Vaičjurgiui už jo nuoširdų įdėtą darbą sporto šventėje.
(Smulkesni šių varžybų rezultatai dėl vietos stokos išleisti. Red.)

* Karinė prievolė jau pradėjo retinti skautų vyčių eiles. Prievolės atlikti išvyko: tunto adjutantas s.v.v. sl.A.Glodas ir iždininkas s.v.sl.A. Pranckevičius. Atlikę karinę prievolę grįžo s.v. sl. R. Marcinkevičius ir s.v.E.Markevičius. Sekmės karinėje tarnyboje.

* Šeimas sukūrė: s.v.H.Jakubauskas su v.s. D. Pipiraite, s.v. kand. A. Pridotkas su O.Valaityte ir V.Daumantas su v. s. sl. D. Pridotkaite. Linkime kuo gražiausio naujo gyvenimo.

* p.Gerulaičio ūkyje DLK Gedimino skautų d-vė turėjo trijų dienų iškylą birželio pradžioje ir 4 dienų iškylą rugpiūčio viduryje. Iškyloms vadovavo s.v. sl. V.Gedmintas ir s. v. sl. Z. Šermukšnis, jiems padėjo psl.A.Gedmintas ir psl.P.Nakročius.

* Vilkiukai J.Šermukšnis, Žemaitis ir Juška iš vilkiukų draugovės perkelti į skautų draugovę.

* s.v. kand.psl.K.Gedmintas ir s.v. kand. psl. P. Nakročius davė skauto vyčio įžodį. Naujus brolius vyčius sveikiname. Taip pat vyr. skautės įžodį davė psl.D.Pridotkaitė. P.M.

AUSTRALIJOS RAJONAS

Sydney, N.S.W.

("Aušros" Tuntas)

* Rajono Vado vizitacija. Įvairių susidariusių reikalų aptarimui, Rajono Vadas, v.s. V.Neverauskas planuoja spalių mėn. ilgojo savaitgalio metu apsilankyti Sydnėjuje, ir vietoje pasitarti su Rajono Vadija. (Rajono Vadijos narių dauguma yra Sydnėjuje).

* Sydnėjaus centre steigiama nauja skautų draugovė. Draugovės organizatorium - draugininku paskirtas s.v. v.sl. Vyt. Narbutas.

* Jūrų skautų "Ryklių" valtis turi naują valtininką. Balandžio 30 d. nauju valtininku išsirinktas v. A. Matulis.

* 1-sios Australijos Skautų Vyčių "Geležinio Vilko" D-vės sueigoje, įvykusioje Bankstowne, liepos 28 d., dalyvavo kaip viešnios ir Kun. Birutės Vyr. Skaučių būrelis. Aptarta daug bendrąją veiklą liečiančių reikalų. Ateityje numatoma suruošti kartkartėmis bendrus diskusinius vakarus skautų-čių namuose.

* Į Pasaulinį Vyčių Sąskrydį - Rover-Moot - įvykstantį š.m. pabaigoje - ateinančių metų pradžioje Vic.Clifford Park, iš Vyčių draugovės vyksta s.v.sl. R.Cibas, jn.

* "Aušros" Tunto Vadijos posėdis įvyko rugpiūčio 4 d., "Dainavos" Liet.Namuose, Bankstown. Posėdžio metu aptarta daug einamųjų reikalų, bei padaryta pakeitimų tunto administracijoje.

* "Aušros" Tunto tuntininko pavaduotojas ps. B. Žalys, dėl pareigų Rajono Vadijoje, atsistatydino. Naujas pavaduotojas dar nepaskirtas.

* Atsistatydinusio, nuo tos pat datos, tunto ūkio vadovo s.v. v.sl. V.Gaidžionio vietoje paskirtas ps.A.Plūkas

* Jaun. Skautų "Žalgirio" d-vės draugininkas v.v. A. Alčiauskas, už nuopelnus "Aušros" tunto skaut.veikloje, LSS Tarybos Pirmijos, Šv.Jurgio dienos proga apdovanotas Padėkos žymeniu. Brolio Alčiausko vadovaujama jaun. skautų draugovė daro gražią pažangą tunto vykdomame konkurse. Paskutiniu metu turėta visa eilė labai įdomių sueigų. Už sekmingą d-vės vadovavimą, paskutiniame tunto vadijos posėdyje br. Alčiauskui išreikštas viešas pagyrimas.

* Pradedant Education Week Sydnėjuje, Mokslo Departamentas pastatė ištraukas iš Šekspyro "Hamleto". Iš visų Sydnėjaus valdžios mokyklų Hamleto rolei buvo išrinktas aušrietis Helmutas Bakaitis. Savo rolę atliko gerai.

* Žiemos metu išėjo egzilų skautų žurnaliukas "Our World", kuriame šį kartą plačiai aprašyta apie lietuvių skautų veiklą Sydnėjuje.

* Rugpiūčio 14 d. Geležinio Vilko d-vė turėjo sueigą "Dainavos" salėje. Sueigą pravedė d-vės vadas s.v.v.sl. A. Garolis. Nutarta turėti žiemos stovyklą pagal anksčiau duotą pasiūlymą. Stovyklos viršininku paskirtas s.v. v.sl. T.J.Rotcas.

* Rugpiūčio 25-6-7 dienomis numatytą skautų vyčių žieminę stovyklą teko atidėti kitiems metams. Tą savaitę Sydnėjus susilaukė netikėto ir stipraus lietaus. Vyčiai, žinoma, lietaus nepasibaidė. Į stovyklą numatytu laiku nuvyko, bet vietoje nusprendė, kad tokiose blogose sąlygose stovyklauti tik dvi dienas neprasminga: oras tikrai nepasitaisys, o palapinėse numatytos programos pravesti nepavyks. Stovyklos viršininko pasiūlymas stovykla atkelti buvo priimtas vienbalsiai.

* Rugpiūčio 26 d. numatyta A.A.S.E. (egzilų skautų) sporto šventė Glenfield buvo atšaukta, dėl nepaprastai lietingo oro.

* Rugsėjo 1 d., pas sesę Ritą Glionertaitę įvyko skautų vyčių ir vyresnių skaučių diskusinis vakaras. Tema: moralė. Iš pradžių pasireiškė didelis nuomonių skirtumas tarp vyčių ir sesių, bet į galą prieita vienos nuomonės - sesių naudai. Moderatorium buvo išrinktas v. sl.T. Rotcas.

* Rugsėjo 2 d. įvyko egzilų skautų sporto šventė - olimpiada, atkelta nuo pereitos savaitės. Deja, oficialiai bebuvo pranešta apie pakeistą datą, ir vieña tauta iš viso nebuvo atstovauta. Iš lietuvių nuvyko tik keturi Būrelio II-ro vyčiai. Atsižvelgiant į sąlygas jiems buvo leista dalyvauti vienoje (20 metų amžiaus) grupėje. Iš penkių tautybių jie keturi išnešė 4-tą vietą. Lietuvius skautus atstovavo G. Kišonas, V. Stašionis, M. Mauragis, R. Miniotas. Aras.

(Netilpusios Australijos Rajono žinios bus spausdinamos sek.nr.) Red.

VIDURIO RAJONAS - JAV

Chicago, Ill.

* Skautų Radio Valandėlės suorganizuotos Čikagos skautininkų Ramovės jau nuo ankstyvo pavasario sėkmingai veikia, kartą per savaitę per "Margučio" radiją. "Aušros Vartų" tuntas yra atlikęs skautiškų programų per Sophia Barkus radio valandėlę. Techniškam radijo valandėlių paruošimui nuo pat pradžios ištvermingai vadovauja vyr. valt. Mikas Maksvytis.

* Skautininko teismas Čikagoje įvyko gegužės 21 d. Jaunimo Centre. Teismą suruošė Skautininkų Ramovė. Teismo eigoje buvo apklausti liūdininkai, iškelta daug gerų ir blogų skautininkų veiklos pavyzdžių ir statistikos žinių. Buvo suteikta proga visiems teismo dalyviams pasisakyti įvairiais klausimais ir ginti bei kaltinti skautininką. Teismas, išklausęs kaltintojų, gynėjų ir liūdininkų parodymus, padarė sprendimą, kad skautininkas ateityje turėtų atsakingiau nešti jam priklausomą pareigą Sąjungoje.

* Kernavės skaučių tunte įsteigta nauja "Šešupės" jaunesniųjų skaučių draugovė, į ją pervedant paukštytes iš virš 40 sesių turinčios "Dubysos" draugovės. Naujas vienetas taip pat papildytas kandidatėmis, kurios vis daugiau įsijungia į "Kernavės" skaučių tuntą. "Šešupės" dr-vės d-ke paskirta vyr. sk. B. Bulotaitė.

* Seserijos Vadovių Sueiga Čikagoje Dainų Šventės proga įvyko liepos 3 d. Jaunimo Centro patalpose. Dalyvavo vadovės iš Kanados, Omahos, Bostono, Los Angeles ir Čikagos. Sueigą pradėjo Seserijos VS v.s. O. Zailskienė ir toliau ją vedė s. E. Abelkienė. Buvo išklausyti pranešimai iš vietovių ir aptarti aktualūs Seserijos reikalai.

* Liuda Česnaitė, "Skautybės Kelio" antroji redaktorė "Draugo" dienraštyje, vasaros laikotarpiui išvyko į Meksiką gilinti ispanų kalbos studijų. Sesė Liuda šį pavasarį baigė Loyolos universitetą Čikagoje magna cum laude, gaudama B. A. iš ispanų kalbos. Tolimesnėm studijom magistro laipsniui gauti laimėjo kelias stipendijas ir pasirinko University of Wisconsin.

* Akademikių Skaučių Dr-vės Čikagos skyrius šiais metais įsigijo savo vėliavą, kurią suprojektavo ir pagamino skyriaus pirmininkas L. Česnaitės motina Kotryna Česnienė. Iškilmingas vėliavos krikštas įvyko birželio 11 d. Tėvų Jėzuitų koplyčioje. Krikšto tėvais buvo pakviesti fil. v. s. dr. Milda Budrienė, ps. Juzė Daudžvardienė, prof. Stp. Kolupaila ir fil. BVS s. Eug. Vilkas. Prof. S. Kolupailai negalint dalyvauti, jį pavadavo fil. Jonas Vazbys.

Ta proga Jaunimo Centre įvyko akademikių sesių iškilminga sueiga ir meninė programa.

* Čikagos Skautams Remti Draugija, vadovaujama valdybos bei jos energingo pirm. dr. Stp. Biežio, š. m. birželio mėn. 2 d. turėjo metinį susirinkimą, kuriame buvo patiekta veiklos-finansų apyskaitą ir planai tolimesnei draugijos veiklai. Iki šiol buvęs Draugijos vadovaujantis organas - penkių asmenų valdyba, buvo pakeista į 22 asmenų direktoriatą, į kurį įėjo visi pagrindiniai skautybės rėmėjai Čikagoje. Valdyba ir toliau palikta direktoriato prezidiumu, kuriai pirmininkauti ir toliau išrinktas dr. St. Biežis. Draugija gerai veikia nuo įsteigimo 1954. XII. 5 d.

* II-je Dainų Šventėje Čikagoje š. m. liepos 3 d. vietų nurodymo ir svečių susodinimo darbą atliko Čikagos skautės ir skautai. Sesių ir brolių aktyvus dalyvavimas šventės pravedime daug padėjo Dainų Šventės rengėjams.

* "Lituanicos" skautų tunto tuntininkas s. V. Lesniauskas, sveikatai sušlubavus, ilgesnį laiką išbuvo ligoninėje ir, sveikatai pagerėjus, gydosi namuose. Jo pareigas šią vasarą ėjo tuntininko pavaduotojas ps. Viktoras Kučiauskas, kuris taip pat yra ir vilkiukų dr-vės draugininkas.

* ps. Tomas Remeikis, LSB Tarptautinio Skyriaus vedėjas š.m. liepos 29-30 d. dalyvavo Egzilų Skautų Tarybos Konferencijoje New Yorke. Šioje konferencijoje buvo likviduota iki šiol veikusi CSAE - Egzilų Skautų Taryba ir suformuota Egzilų Skautų Informacinis Komitetas.

B.J.

DŽIAMBORĖS FONDAS

Per š.m. birželio, liepos ir rugpiūčio mėn. Džiamborės Fondui aukas prisiuntė sekančiai:

1. p. V. Gudelis, Įgal. Kanadai $55,00
   (Dr. E. Malkus ir Dr. A. Kaveckas paaukojo po $10.00).
2. ps. V. Simonaitis, DF Įgal. Niagaros Pusiasalio Rajonui $64.00
   (Wellando Lietuvių Medžiotojų-Meškeriotojų Klubo "Lituanica" V-ba paaukojo $25.00, LB Wellando Apyl. V-ba $15.00 ir St. Catharines Lietuvių Karių "Ramovė" V-ba $10.00).
3. ps. V. Rušas, DF Įgal. Toronte $30.32
4. p. C. Bogušas, DF Įgal. Waterbury, Conn. $16.00
   (Tėvų Komitetas paaukojo $10.00 p.p. M. Pesienė, Z. Smolskienė, Uogintienė, J. Katilius, P. Gaigalas, Č. Bogušas po $1.00).
5. Filadelfijos Skautų Tėvų Komitetas per s. S. Ramanauskienę $10.00
6. Kun. s. J. Pakalniškis, S. Brooklyn, N.Y. $10.00
7. v.s. K. Jonaitis, Worcester, Mass. $ 5.00
8. p. J. M. Shaltenis, Chicago, Ill. $ 1.00

Šv. Jurgio dienos proga LSB Gerąjį Darbelį atliekant, aukas prisiuntė sekančiai:

1. Worcesterio "Neringos" Vietininkijos paukštytės, skautės ir vyr. skautės per viet. E. Garodeckienę $12.00
2. Bostono skautų vyčių dr-vė per dr-vės vadą Č. Kiliulį $14.00
3. Povilo Lukšio būrelis per s. v. sl. M. Černių, Union City, Conn. $ 2.00
4. New Yorko "Tauro" Skautų tuntas per tunt. ps. J. Bružinską $11.50
5. Hartfordo Jūros Skautų "Žuvėdros" valties nariai per j. s. Igną Petniūną $ 2.50
6. Bostono "Žalgirio" tunto vilkiukai skautai ir vadijos nariai per tunt. ps. J. Vaičjurgį $10.00
7. Worcesterio "Nevėžio" tuntas per tunt. s. v. v. sl. A. Prapuolenį $ 5.50
8. Atlanto Rajono "Tėviškės" vietininkija per viet. s. J. Raškį $ 9.00

Džiamborės Fondas visiems aukotojams ir aukų rinkėjams dėkoja. Siunčiant aukas D. Fondui prašom rašyti: A. KARALIŪNAS, 3717 W. 70th Place, Chicago 29, Ill.

LSB DF Vedėjas